PAMPUS

SINDS 1934

KLASSENORGANISATIE

NIEUWS

NR 1/2022

INTERVIEWS:
Gerlof van der Werf
Liesbeth van der Pol

PAMPUS NIEUWBOUW
OP RISICO SUCCES

Thomas Allart
& Bart La Grouw
prolongeren
Sprint titel

COLOFON

Het Pampusnieuws is een
uitgave van de Pampusclub.
Juni 2022

Circulatie: leden, donateurs, sponsoren, Zeilverenigingen.

Hoofdredactie + kopij:
Sandra Dijksman-van Geenhuizen
E: sandra@dijksman.net
M: 0650611533

Correspondenten:
Hans Beekhoven
Marco Brocken
Bob Heineke
Aai Schaberg
Harry Sistermans
Jos Spijkerman
Sjoerd Stiensma
Walter van Voorst van Beest
Pampusleden

Coverfoto:
Kleine Sneekweek,
Christiaan Koek, Pien Griepsma, P2
foto Eize Hoekstra

Fotografie:
Eize Hoekstra
Hertzen Oost
Wietske van Soest
Pampusleden

Advertenties:
Marco Bosma
E: sponsoring@pampusclub.nl
M: 0622823193

Vormgeving:
Tjabien Wissenraat
E: tjabien-w@planet.nl
M: 06-25306139

Druk:
MediaCenter Rotterdam

De uitgever aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid voor schade als gevolg van niet of onjuiste vermelding van gegevens in dit blad. De uitgever acht zich slechts gehouden tot verbetering in de eerstvolgende editie. Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie, microfilmof op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Oant Moan!

Op 20 maart dit jaar overleed de bekende weerman Piet Paulusma die zijn weerpraatje altijd afsloot met de woorden "Oant Moan". Piet, wie kent hem niet, was wereldberoemd in Friesland maar ook daarbuiten wanneer het om de weersvoorspelling ging. Piet was jarenlang adviseur van de KWS voor de weersverwachting op en rond het Sneekermeer. Ik ben zo vrij te concluderen dat met het heengaan van Piet het weer in Friesland niet beter op is geworden. Opening op Sneek verwaaid; hier past overigens wel een welgemeend excuus aan de organisatie van de KWS namens de Pampus klassenorganisatie voor het massaal niet afmelden voor de wedstrijden op zaterdag en zondag. Het Houtevenement is met een bult wind gevaren en de 50ste Kleine Sneekweek, recent in mei verzeild, leek wel op een barre wintertocht op Nova Zembla, wat een koude en wat een wind. Ik hoop dat Piet niet boven ons gaat zitten narren want daar wordt het weer niet beter van.

Koning, Keizer..

Het seizoen is alweer een paar weken onderweg. Tom Otte en Runo Jansen, P 393, zijn dit jaar tot winterkoning gekroond. Over de uitslag van de winterwedstrijden, ooit georganiseerd op de achterkant van een bierviltje, ontstond dit jaar een kleine discussie. Hierdoor heeft het bestuur besloten om John van Altena en Mike Kamminga P 450 te benoemen tot de winterkeizers, wij zullen de heren dit jaar nog een keertje op gepaste wijze in het zonnetje zetten.

Mooie evenementen

Op het Alkmaardermeer prolongeerden Thomas Allart en Bart La Grouw P 330 in een veld van 23 deelnemers hun NK sprint titel. Een mooi lopend windje, en perfecte organisatie door het Alkmaardermeer comité en een ongekende gastvrijheid en prima eten in het clubhuis van de A.R.Z.V. maakte dit evenement tot een groot succes. Er volgen nog een paar mooie evenementen dit jaar. Een kleine greep uit de kalender: de 100ste Kaagweek in juli, de 85ste Sneekweek in augustus en de Easyweek in Italiaanse stijl. Als kers op de taart natuurlijk het NK Pampus op Loosdrecht begin september, hier mag u niet ontbreken. Aan wedstrijden dus geen gebrek, zet het in uw agenda! Ik kijk er naar uit om in mooi weer met grote velden Pampussen over de plassen te zeilen!

Ontwikkelingen wedstrijdzeilen

Verderop in het Pampusnieuws leest u een interview met Gerlof van der Werf, lid van het platform zeilen - onderdeel van het Watersportverbond - met als portefeuille de klassenorganisaties. De zeilsport heeft het moeilijk. In vele klassen loopt het deelnemersveld terug. Daar waar zeilen in het verleden een 'Way of Living' was heeft de zeilsport door maatschappelijke veranderingen aan populariteit in moeten boeten.

SAVE
THE DATE

**100 jaar Kaagweek, 13-17 juli 2022.
Zorg dat je er bij bent!**

Vervolg op volgende pagina

Hoe minder transacties

hoe beter het is

De meest transparante en efficiënte vermogensbeheerder van Nederland!

www.indexpeople.nl

Meer voor u

the index people

Postbus 3192, 2001 DD Haarlem, Lichtfabriekplein 1, 2031 TE Haarlem
T 023 711 44 16, info@indexpeople.nl, www.indexpeople.nl

Vervolg van pagina 3

Ik hoop dat Piet niet boven ons gaat zitten narren

Zo zijn er na de coronapandemie nog maar weinig mensen die zich met de organisatie van wedstrijden bezig willen houden. Een gevaarlijke ontwikkeling die wij niet moeten onderschatten want zonder organisatie kunnen er geen wedstijden worden georganiseerd.

Ik roep dan ook iedereen op om eens goed na te denken of hij of zij naast het zeilen nog niet iets extra's kan en wil doen in de organisatie bij zijn of haar vereniging. Als Pampus klassenorganisatie ontlopen wij tot nog toe de neergaande spiraal. Deze winter zijn er weer een groot aantal Pampussen verkocht en is het aantal leden en adverteerders in het Pampusnieuws sinds tijden niet zo groot geweest.

Aanwas van de vloot

De Pampus 460, de boot die Jeroen de Groot eind vorig jaar op stapel heeft gezet is verkocht en zal ergens in juli te water worden gelaten. Voor dit najaar heeft Jeroen één en mogelijke zelfs twee nieuwe boten die hij in opdracht moet gaan bouwen.

Joost mag het weten waarom de Pampusklasse de dans voorlopig ontspringt. Mogelijk is de jarenlange streng bewaakte eenheid binnen de Pampusklasse, de zware competitie op het water en de gezelligheid op de kant een van de drijfveren waardoor wij voorlopig niet mogen klagen. Het viel mij op dat de Pampusclub in het noorden beschikt over een jonge Next generation. Met veel plezier heb ik tijdens de Kleine Sneekweek gekeken naar de verrichtingen van de Pampus 2 en Pampus 198. Deze werden ondanks het barre weer door jonge zeilers, die nog net zo makkelijk in een Schakel of andere jeugdklasse kunnen zeilen, als familieschepen op het water gebracht. Wij moeten de jeugd blijven koesteren, immers zij hebben de toekomst en aan hen kunnen wij het stukje cultureel erfgoed wat wij allen maar tijdelijk in bezit mogen hebben overdragen. Overigens is juist voor deze categorie zeilers de Gerrit Ooms wisselbeker in het leven geroepen. Deze prachtige oude beker wordt uitgereikt aan de jongste stuurman met de hoogste klassering in de jaarprijs, winnaar 2021 was Alwin Lochorn P 263.

Ik wens u veel leesplezier en dank alle adverteerders voor hun bijdragen aan ons onvolprezen Pampusnieuws, zonder uw steun is een dergelijk blad niet uit te geven.

Dank aan de redactie voor het vele werk dat zij weer hebben verricht, het blijft iedere keer weer een hele klus om een Pampusnieuws met zoveel informatie en prachtige foto's van o.a. Wietske en Eize samen te stellen. Ook dank aan ieder die een bijdrage aan dit blad heeft geleverd. Blijf dat doen, ons magazine kan alleen kan bestaan als u de redactie tipt, inspireert en meeschrijft.

Rest mij u een goede zomer toe te wensen, wij treffen elkaar vast wel ergens in alle vrijheid op de kant of op het water. Vrijheid, een klein woordje met een grote betekenis. Laten wij hopen dat de zinloze oorlog in de Oekraïne waar vooral heel veel onschuldige burgers maar ook soldaten uit zowel Rusland als ook de Oekraïne het slachtoffer van zijn geworden snel voorbij is.

Wees lief voor elkaar! Oant Sjen!

Peter Hoogendam, Voorzitter

PAMPUSTRANSFERS

Pampus 26 aan Rob Aukema – KWS.
Voormalig O-jollen zeiler met NK titel.

Pampus 47 aan Ernest Menten de Kaag.
Na de Pampus 1 (2003-2011) keert Ernest terug naar de klasse.

Pampus 304 aan Frank den Berger met thuishaven Beulakerwiede.

Pampus 315 aan Sander Jorissen, KWV Loosdrecht,

Pampus 368 aan Otbert Molenmaker, Sneek

Pampus 369 aan Dennis van Vliet. Sharpie zeiler uit Vinkeveen die wat meer competitief wil varen.

Pampus 437 aan Frans Huissen, Groningen. Om als toerboot te gebruiken.

Pampus 434 aan Richard Blickman, KWV Loosdrecht, die hiermee zijn wens een Lamme boot te varen in vervulling ziet gaan.

Pampus 460 aan Rob ten Herkel. Rob wilde iets nieuws en heeft bij Jeroen de boot gekocht in de uitvoering zoals Jeroen deze alleen in kan richten, effectief en simpel. P 300 is ingeruild

Pampus 315 klaar voor de Pampus kick-off van Roos en Marcel Ceelen

PAMPUS KALENDER 2022

DATUM	EVENEMENT	LOCATIE
Juni		
18-19	Nieuw Loosdrecht weekend	HWH Loosdrecht
25-26	Zomerwedstijden	KWS Sneekermeer
Juli		
2-3	Vrijbuiterweekend	GWV de Vrijbuiter
9 (res. 16)	Man / Vrouw wedstrijd	HWH Loosdrecht
9-10	NNWB/Combi Noord Kampioensch.	KWS Sneekermeer
13-17	100e Kaagweek	KWV de Kaag
Augustus		
6 - 11	85e Sneekweek	KWS Sneekermeer
15 - 19	Easyweek	KWV Loosdrecht
September		
1- 4	NK Pampus	KWV Loosdrecht
PM	Open Najaar	HWH Loosdrecht
PM	Loosdrecht clubkampioenschappen	HWH Loosdrecht
17-18	KWVL clubkampioenschappen	KWV Loosdrecht
24-25	Sluitingswedstrijden	KWS Sneekermeer
PM	Nakaag	KWV de Kaag
Oktober		
1-2	Houtskoolcup	KWV Loosdrecht

Data onder voorbehoud

WELCOME ON BOARD!

Nieuwe leden per 1 december 2021

Dennis van Vliet	369	Otbert Molenaar	368
Roosmarijn Ceelen	315	Frans Huissen	437
Rob Aukema	26	Ernest Menten	47
Paul Twigt	316	Renz Millenaar	386
Frank Den Berger	304		

SANDRA DIJKSMAN

DRAAIEN EIKEL!

Onlangs kreeg ik deze foto toegespeeld. Zo te zien van een Pampusdiner, flink wat jaren geleden. Kennelijk was het gewoonte om je pet op te houden. Of wacht, wat staat er op die mooie petten die er nogal nieuw uitzien? Aha, een zonnebloem. Dat moet te maken hebben met de stichting Zonnebloem die tijdens een roemruchte steigerborrel werd opgericht ter bevordering van de 'vrolijkheid' binnen de Pampusklasse. Binnen no time ging er een zeilzak vol flessen doorheen. Ik kan de foto dateren op de Holland Week 2001.

Zo te zien zit de stemming erin en regiocommissaris Loosdrecht Wouter Botterweg (destijds P 404), houdt een gloedvol betoog voor de dames en heren stuurlieden. Het lijkt een verhaal met een missie. Op de flipover staan een aantal gespierde kreten. Ongeveer dezelfde termen die je elke wedstrijd wel een keer hoort bij de start of bij de boeien. Wat de rol van Peter Frech (destijds P 414) is op de foto daar moet ik naar raden, ik denk zomaar dat hij zich gemanifesteerd heeft tijdens de wedstrijden en nu even aan de beurt is.

Die regels blijven een pijnpunt tijdens de wedstrijden. Dat was vroeger en dat is nu nog zo. Tijdens het recente Hemelvaartsweekend moesten wij met twee schepen radicaal overstag om een midscheepse ram van een stuurboord schip te voorkomen. Ondanks dat deze ruim van te voren was aangeroepen. Het blijft echt superirritant om te zien dat het stuurboord jacht dan gewoon doorzeilt zonder strafrondjes te draaien terwijl je zelf een paar plaatsen verspeeld hebt. De hype van mini up-down banen met (veel te) korte kruisrakken helpt ook niet mee want je bent soms meer bezig met ontwijken dan met varen. Ook het Hemelvaartweekend waren er een paar fikse aanvaringen met schade. Het leek me daarom nuttig om het ouwe flipbord van Wouter onder de aandacht te brengen. Zodat we weer even weten hoe het niét heurt. Ook in dit Pampusnieuws hebben umpires Jos Spijkerman en Geert Geelkerken hun best gedaan de regels uit te leggen. Soms wat droge kost maar dat hoort nu eenmaal bij onze natte hobby. Tip: leg die rubrieken niet weg voor 'later'; gewoon meteen effe lezen!

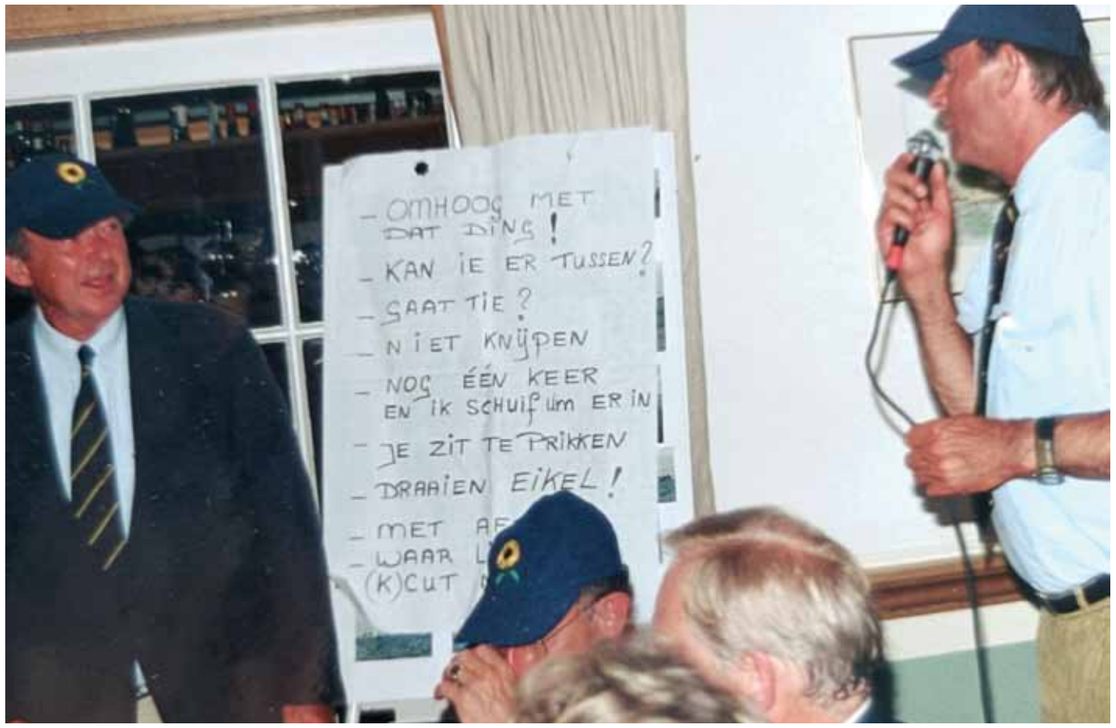

VEENEMA
OLIE CHEMIE ENERGIE

Veenema Olie, Chemie en Energie

Druk, druk, druk? Waar haal je toch de energie vandaan? Bij Veenema in Sneek natuurlijk. Als 100% familiebedrijf weten we wat erbij komt kijken om de zaak draaiende te houden. Als leverancier van o.a. GTL Diesel (Gas To Liquid) doen we daarom net dat beetje meer. GTL zorgt voor minder uitstoot van schadelijke stoffen en is bovendien niet gevoelig voor bacterievorming. Dus ook voor uw ultra schone brandstof vaart u naar de jongens van Veenema. Raadpleeg onze website voor de verkooppunten.

Non-stop **Veenema**

T (0515) 42 01 51 | **veenemaolie.nl**

Anton Vlasman,
Van Vollenhovenstraat 21, 3016 BG Rotterdam
www.antonvlasman.nl

Pos & Van Hooff
Catering

Heerlijk dineren,
vergaderen en spetterend feesten
voor de leden en introducés van de KWVL

035 582 34 85
reserveren@penh-catering.nl
www.kwvl.nl/restaurant

Kwaliteit in installatiewerk begint met wederzijds vertrouwen en korte lijnen. Wij weten wat onze klanten willen en zorgen ervoor. **otte-installaties.nl**

otte installaties pr

aangenaam geregeld.

WAT DOET EEN **ERELID** EIGENLIJK?

Het is al jaren een goede gewoonte dat het bestuur van de Pampusclub de ereleden uitnodigt voor een lunch om bij te praten over het wel en wee van de Pampusklasse. Na een corona pauze van twee jaar was het dit jaar weer mogelijk om de lunch te houden, op 2 april bij de KWVL.

Helaas was voorzitter Peter Hoogendam ziek en Hans In der Mauer verhinderd, maar verder waren ze er allemaal: Sandra Dijksman, Martin Heineke begeleid door Bob, Gerard Paulich en natuurlijk helemaal uit het Noorden Pieter Boelsma en ondergetekende. De bestuursleden aan tafel waren secretaris Milco Alblas, penningmeester Marco Bosma, social media en webmaster Jorden Spijker, wedstrijdsecretaris Erik van Eijk en de voorzitter van de TC Hans Beekhoven.

Tsja, wat doet een erelid eigenlijk? Nou als het goed is erg weinig. En áls een erelid wat doet is dat meestal van achter de gordijnen. Een erelid loopt het bestuur niet voor de voeten en gedraagt zich ook niet als een soort van Raad van Commissarissen. Integendeel, een erelid is vanwege zijn langdurige ervaring en betrokkenheid bij de Pampusclub een historische vraagbaak en altijd bereid het bestuur te ondersteunen als daar om gevraagd wordt.

Als het goed is erg weinig

Natuurlijk kan een erelid ook zelf het initiatief nemen. In dat geval is een kopje koffie of een belletje de aangewezen weg. En uit ervaring weet ik dat daar altijd positief en begripvol op gereageerd wordt.

Dit jaar werden de ereleden bijgepraat over de laatste ontwikkelingen binnen de Pampusclub. En plotseling bedacht ik me dat ik nog nooit zo'n rustige ereleden lunch heb meegemaakt, zeker als je je realiseert dat het in wedstrijdzeilend Nederland niet echt florissant gaat.

In de Pampusklasse is er een groeiend aantal deelnemers, de spreiding over de plassen zet door, er wordt een nieuwe Pampus gebouwd, er is geen grote shit in de TC, de Pampus handel tiert welig voor reële prijzen, de 'jeugd' weet de Pampus ook te vinden, we worden als een super competitieve klasse gezien, we doen aan winter- en avondzeilen, we hebben een stevig en zich verjongend bestuur, we organiseren super leuke feestjes en hebben onder elkaar als vriendenclub veel lol.

Het mag best wel eens gezegd worden: We doen het dus met z'n allen hartstikke goed. Daardoor blijven de prijzen van onze Pampussen op niveau, en door onze sterke organisatie zijn we aantrekkelijk voor zeilers die in een sportieve omgeving willen wedstrijdzeilen.

Een erelid heeft binnen deze club dus maar weinig te doen.....

Walter van Voorst van Beest

Voorzitter
Peter Hoogendam (P 365)
M: 06 53821638
E: voorzitter@pampusclub.nl

Secretaris
Milco Alblas (P 57)
M: 06 55398072
E: info@pampusclub.nl

Wedstrijdsecretaris
Erik van Eijk (P 43)
M: 06 43725348
E: wedstrijden@pampusclub.nl

Penningmeester
Marco Bosma (P 449)
M: 06 22823193
E: penningmeester@pampusclub.nl

Webmaster/ICT
Jorden Spijker (P 445)
M: 06 54623201
E: webmaster@pampusclub.nl

Technische commissie
Hans Beekhoven (P 435) – Voorzitter
M: 06 53 94 64 60
E: hans.beekhoven@gmail.com
Jeroen de Groot (P 1)
E: info@jachtbouwdegroot.nl
Gerard Biesot (P 168)
E: gerard.biesot@planet.nl
Bob Heineke (P 387)
E: bha_heineke@hotmail.com

Regiocommissaris Loosdrecht
Lukas Arends (P 362)
M: 0620431063
E: arends.lukas@gmail.com

Regiocommissaris Noord
Ard-Jen Spijkervet (P 318)
M: 06 20 40 20 16
E: Ard-Jen.Spijkervet@acco.com

Regiocommissaris Reeuwijk
Egbert de Sauvage (P 10)
M: 06 20 35 67 77
E: e.desauvage@kpnmail.nl

Regiocommissaris Kaag
Jan Pieter Prins
M:06 29 72 46 77
E-mail: hbhjpprins@gmail.com

Mediateam
Hoofdredactie Pampusnieuws
Sandra Dijksman (P 4)
M: 06 50 61 15 33
E: sandra@dijksman.net

Communicatie & content
(Noord) Marlies Oost (P 393)
M: 0653332671
E: marlies950@hotmail.com
(Midden en West) Sabine Romkes (P 365)
M: 0657590802
E: sabine.romkes@pah.nl

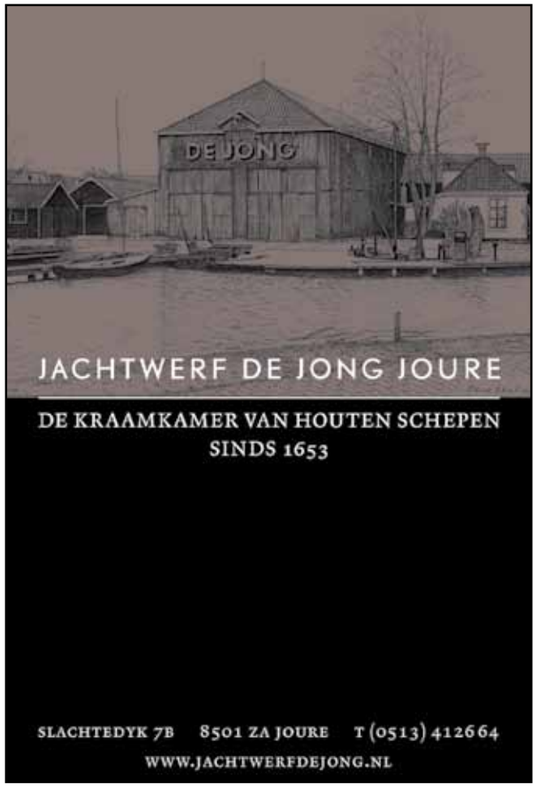

Uitschieters op winderige **VOORKAAG**

In de aanloop van de Voorkaag (23-23 april) hadden zich 5 Pampi aangemeld voor de aftrap van het zeilseizoen. Uiteindelijk kwamen er 4 aan de start want een ex-regiocommissaris kwam toch maar niet van zijn eiland af.

We begonnen onder stormachtige omstandigheden met Evelien en Lilian in de P 266, Harry en Sjaak in de P 8, Bart-Jan en Manfred in de P 385 en JP met Peter in de P 410 met coach Cees als reserve. Harry had de 8 uit het stof gehaald om na 2 jaar weer eens te gaan varen en het was wat wennen zeker omdat er een steady 18-20 knopen wind stond met uitschieters naar 22 knopen. Evelien met Lilian als stuurvrouw moesten knokken met toch wel wat teveel wind, maar ze hebben er 2 potten uitgeperst en overleefd! Bart-Jan had wat problemen om de spullen er op te zetten zoals het hoorde, en kwam zich pas in de middag melden. De zaterdag werd afgesloten met de P 410 2 keer 1, de P 8 2 keer 2, de P 266 1 keer 3 en P 385 ook 1 keer 3.

We dachten allemaal dat het zondag wel wat minder zou worden maar daar kwamen we bedrogen uit, er werden uitschieters tot 24 knopen gemeten in de middag. Cees wilde toch wel graag een rondje doen dus in de ochtend zat hij aan het roer van de 410 en scoorde samen met JP een 1 gevolgd door Harry en Sjaak in de 8 en Lilian en Evelien in de 266. Bart-Jan was het allemaal wat teveel geworden dus die sloeg even over maar de dames finishten wederom heelhuids.

Verrassend slotduel met materiaalpech

En dan de middag toen het nog een beetje heftiger werd. De 8 en de 410 met nu JP en Peter kwamen samen aan de start. Het werd een echte matchrace. Ze lagen continu nog geen 20 meter uit elkaar. Ondanks de omstandigheden met een behoorlijk aantal overstag manoeuvres die veel van de bemanningen eisten. De 410 lag op de spiegel van de 8 bij de boven ton toen Harry wanhopig ging staan met zijn grondblok in de hand! Jammer want dit was een zeer vermakelijk duel. Peter Bisschop en JP Prins hebben toen de baan maar afgemaakt en de einduitslag was:

J.P. Prins

Uitslag:

1	P 410
2	P 8
3	P 385
4	P 278

JAN PIETER PRINS STAPT OVER NAAR DE KAAG

DE KAAG LÉÉFT WEER DUS KOM MAAR OP MET DIE PAMPUS!

Jan Pieter heeft er al heel wat Pampusmijlen opzitten. Hij komt dan ook uit een waar (Loosdrechts) Pampusgeslacht met o.a. vader Jan en oom Jaap die beiden fervent Pampus zeilden. Al jong zat JP aan de fok bij zijn vader in P 369, de 'Ouwe Jonges'. Deze boot werd in 1985 verkocht. Ongeveer eind jaren negentig begon het Pampuszeilen weer te kriebelen en JP kocht met zijn broer Willem de P 410, een echte Friese boot met weinig tierelantijnen, gebouwd door Pieter Boelsma voor zichzelf. Dus die moest snel zijn! Als eerbetoon aan de voorgaande generatie Prinsen die hen het plezier in het zeilen hebben meegegeven, gaven zij de boot de naam 'Jonge Jonges'.

Sinds dit zeilseizoen is Jan Pieter de Pampusclub klassenvertegenwoordiger en trekker voor de Kaag. Op deze plas, met een lange Pampustraditie, lijkt een revival op gang te komen in onze klasse. Het Pampusnieuws stelde hem enkele vragen:

Na sinds jaar en dag op Loosdrecht gezeild te hebben maakte je de overstap naar de Kaag. Hoe zit dat?
"Toen ik ergens bij begin van de corona in het voorjaar van 2019 naar buiten zat te staren omdat we niet in de Pampus mochten varen, opperde mijn betere helft om toch eens bij De Kaag te gaan kijken. En dat heb ik gedaan, niet vermoedende wat er daarna zou gebeuren want het enige dat mocht was in een eenmansboot varen. Er ontstond net een ware hausse op De Kaag van Regenboogzeilers en ander gespuis dat allemaal ineens Finn moest gaan varen dus heb ik mij daar bij aangesloten en ook een Finn aangeschaft. Er zijn er inmiddels 50 (!) op De Kaag.

Toen de voortvarende voorzitter van De Kaag ook nog eens Pampusliften ging bouwen achter de Sociëteit werd de druk opgevoerd om dan ook maar de 410 mee te nemen omdat ik er toch al was. Bovendien woon ik in Wassenaar dat toch wat dichterbij is dan Loosdrecht nu ik semi permanent weer in Nederland woonachtig ben. Mijn broer Willem had inmiddels kleinkinderen gekregen die zijn aandacht opeisten, en zijn zaak verkocht en was ineens in loondienst en kon dus niet meer zomaar vrij nemen."

Je eerste serie daar, de Voorkaag, heb je meteen overtuigend gewonnen. Dat is een mooi visitekaartje. Zeil je met een vaste bemanning?
"De Voorkaag heb ik met Peter Bisschop gevaren waar ik ook de Easyweek mee gedaan heb. Sinds kort heb ik ook een pro deo coach in Cees Nater die bezig is om de hoognodige aanpassingen aan de 410 te doen. Want nadat ik haar in 2003 kocht had ik er nooit iets aan gedaan. Cees en ik gaan natuurlijk serieus in de 410 varen; waarbij ik beman. Ik moet zeggen dat Cees zeer coulant is want hij is bezig om een vertraging op de fokkenschoot te zetten omdat ik die niet meer dicht kreeg. Ik kijk erg uit naar deze samenwerking want, zoals ik in Delft al leerde: Gezelligheid kent geen tijd!

Gezelligheid kent geen tijd

Het was de laatste jaren nogal rustig aan het Pampusfront op de Kaag. Hoe staat het er nu voor?
"Het léét weer op De Kaag. Zelfs Harry Sistermans is aan het bijkomen van zijn uitstapje naar het grote water en we zien de 8 weer. De 389 is ook voornemens de Pampus uit het stof te halen; de 266 ligt er weer en we hopen dat de 265 van Koos de Haas en de 377 van de Fam. Zaadnoordijk er snel weer bij zijn. De 168 van Gerard Biesot zou ook nog kunnen komen. Er zijn er ongetwijfeld nog meer, zoals de 378 van Wil van der Kroft, de 47 van Ernest Menten en de 385 van Bart Jan Keizer die op de hijsplaats liggen, dus kom maar op! En er wordt gefluisterd dat er een zeer prominente Regenboogzeiler aan de aanschaf van een Pampus zit te deken en dat is niet de voorzitter want die heeft nog veel snodere plannen."

Wat kunnen we verwachten van de 100e Kaagweek?
"Een spektakel! Er wordt gefluisterd dat er mogelijk een Holland-Friesland gaat plaatsvinden met alleen Kaag Pampi en echte Friezen."

100STE KAAGWEEK
13 T/M 17 JULI 2022

NK Sprint Kampioen 2022 Thomas Allart en Bart La Grouw

THOMAS ALLART & BART LA GROUW

PROLONGEREN KAMPIOENSTITEL SPRINT OVERTUIGEND

In 2021 gaven zij al een sprint visitekaartje af op Heeg. Door uitgekiend te varen wisten zij hun titel op Alkmaar te prolongeren, ondanks een UFD op zaterdag. Gewoon door super steady en goed te varen. De omstandigheden waren werkelijk top.

Op 14 en 15 mei 2022 vond de NK Sprint plaats op de Alkmaardermeer en 23 Pampussen uit het hele land hebben zich ingeschreven voor dit spannende event.

Voor ons was het een weerzien met een plas waar ik ooit regelmatig wedstrijden heb gezeild, maar de afgelopen 20 jaar niet meer geweest was.

Het was een prima plek voor het evenement en door de gezamenlijke verenigingen perfect georganiseerd, zowel op de wal als op het water. Heel veel wedstrijden, zaterdag 9 en zondag 8 wedstrijden werden zonder problemen afgewerkt. (Ons kwam ter ore dat ook het comité het erg leuk had gevonden om met de Pampusklasse in zeer goede sfeer te varen, red.)

Dag 1 kenmerkte zich door een licht maar lopend windje. En zoals dat is op kleine plasjes met weinig wind was het uitdagend zeilen. Maar ondanks het feit dat het soms een loterij leek, blijken dezelfde goede zeilers toch steevast na de 9 verzeilde wedstrijden vooraan in het klassement uit te komen.

Dag 2 hadden we meer wind. De verschillen zijn heel klein met sprintwedstrijden, die zo'n 15 minuten duren. Bij de Gold was er toch een afgetekende nummer 1 van Thomas Allart en Bart la Grouw, gevolgd door Bob Heineke met Lieuwe Gietema en Jeroen de Groot met Abele de Jong. Thomas en Bart gingen met de blauwe wimpel naar huis.

Vervolg op volgende pagina

Vervolg op Kampioenstitel Sprint

Bij de Silver leek het spannend te gaan worden op de tweede dag: na één dag stonden de eerste 7 net 10 punten van elkaar af. Maar Egbert de Sauvage en Bert Welkers hadden geen zin om het spannend te maken en voeren maar liefst 7 keer een 1tje en een 2e plek. Zo wonnen ze van Jan de Kock van Leeuwen en Dietert Vos, en nummer 3 Dennis van Vliet met Ben Kloos.

Het concept van sprintwedstijden is echt anders dan in een gewone wedstrijd, het komt aan op een goede start, snelheid en goede manoeuvres, maar ook tactisch zeilen om goed bij de eerste boei aan te komen. Kortom een leuk, weer eens anders en zeer dynamisch evenement.

Evelyn & Joost van Leur, P 448

Gold 2e prijs Bob Heineke en Lieuwe Gietema

Gold 3e prijs Jeroen de Groot en Abele de Jong

Gold 4e prijs Marco Bosma en Auke de Vries

Gold 5e prijs Wanda en Sander Jorissen

Met 7 eentjes en een twee won Pampus 10 de Silverfleet

Silver 1e prijs Egbert de Sauvage en Bert Welkers

Silver 4e prijs Douwe Visser, Daan Stoel

Silver 2e prijs Jan de Kock en Dietert Vos

Silver 5e prijs Rob ten Herkel en Robin Claushuis

Silver 3e prijs Dennis Van vliet, Ben Kloos

Touché

Jury official Geert Geelkerken houdt alles in de gaten

ENIGE OBSERVATIES TIJDENS HET NK SPRINT

Het Pampusnieuws was benieuwd naar de observaties van jury official Geert Geelkerken tijdens het NK Sprint en we vroegen hem de belangrijkste punten op een rij te zetten. Geert was van 1985-87 voorzitter van de Pampusclub. In 1985 won hij het NK in zijn Pampus 2 en de PIP. Daarna werd hij met zoon Ard nog twee keer (2000 en 2007) Nederlands kampioen in de 16m².

Geert's commentaar op een rijtje:

- Doordat de vloten klein zijn en er weinig snelheidsverschillen zijn tussen de boten komen er vele boten gelijktijdig bij de boven boei met alle voorrangsperikelen tot gevolg.
- Omdat de baan kort is en de boven boei over stuurboord gerond moest worden varen er meer boten dan gebruikelijk over stuurboord naar de boven boei.
- Dit alles geldt uiteraard ook voor de finish. Echter de finish pin end dient wel aan bakboord gehouden te worden.

De regels die dan meestal van toepassing zijn en dus regelmatig overtreden worden:

- **RvW 10 (bakboord/ stuurboord)**
- **Uiteraard RvW 19 (ruimte voor een hindernis) in combinatie met RvW 10 (bakboord/stuurboord)**
- **en niet te vergeten RvW 19 (ruimte voor een hindernis) in combinatie met de regels RvW 10 (bakboord/stuurboord) en RvW 18 (ruimte voor een merkteken)**

Voorbeelden:

RvW 10

Boten varen respectievelijk over BB en SB koers 1e boei. Uiteraard moet de BB boot nog overstag. Echter als de BB niet direct overstag gaat (en dat hoeft hij niet te doen) moet de SB boot vrij blijven. Als dat betekend dat de SB overstag moet dan hoort hij dat te doen. Dus niet alleen maar een beetje oploeven tot in de wind en hopen dat de BB wel zal draaien.

RvW 19 in combinatie met RvW 10

2 boten met onderling overlap varen over SB. Over BB komt een boot op aanvaringskoers waardoor de twee SB boten moeten wijken. Volgens RvW 19.2 mag de boot met voorrang (de lijwaartse boot) kiezen of hij overstag wil dan wel achter de BB boot langs gaat. Wil hij overstag dan moet hij de loefwaartse boot aanroepen om ruimte dan wel wil hij achter de BB langs dan moet hij de loefwaartse boot ruimte geven om ook achter de BB langs te gaan. Uiteraard hoeft de loefwaartse boot niet achter de BB boot langs gaan en mag hij kiezen om overstag te gaan.

De volgende stap is gelijk aan bovenstaande maar nu varen de SB boten koers boei en de BB boten ook:

RvW 18 in combinatie met RvW 10 en RvW 19

Dit gebeurde met name bij de finish. 2 boten met overlap varen over SB richting de finish boei. Een 3e boot vaart over BB naar die zelfde finishboei op aanvaringskoers met de eerste 2. Op het moment dat de SB boten de zone binnen varen is er voor hen ook RvW 18 (ruimte bij een merkteken) van toepassing. Dit heeft tot gevolg dat de lijwaartse SB boot ruimte voor de boei moet geven aan de loefwaartse SB boot en dus niet ruimte kan vragen voor de naderende BB boot, zoals in het vorige voorbeeld, maar er altijd achterlangs moet.

Goudse Zeilweek VERKEERT IN ZWAAR WEER

Als je slechtste plaats om af te trekken een 2 is dan kun je spreken van een overtuigende winnaar. Met vijf eerste plekken kon de winst P 10 van Egbert de Sauvage en Hans Kreisel niet meer ontgaan. Mooie tweede werden Jan de Kock en Bert Welkers, met ook als slechtste plek een 2 (!). Een beetje meer tegenstand hadden ze wel verdiend maar het zat er niet in dit jaar. Het aantal inschrijvingen in de Pampusklasse viel dik tegen, hopelijk helpt volgend jaar wat extra ronselwerk om de deelname op te krikken. De Reeuwijkse Pampustopper P 111 Mark Neeleman ontbrak want hij zeilde in de Regenboog op Loosdrecht waar hij overigens met Gerard van der Krogt en Pieter van Reeuwijk met glans het klassenevenement won.

Eigenlijk viel het animo voor de Goudse Zeilweek overall tegen. Om voor 30 boten dit evenement op te tuigen is niet de bedoeling. Het comité GZW gaat zich dan ook goed beraden hoe verder met deze toch heel aantrekkelijke klassieker op de Elfhoevense en 's-Gravenbroekseplassen.

OPENINGSWEDSTRIJDEN KWS 23 & 24 APRIL 2022

HARDE WIND HOUDT PAMPUSVLOOT MASSAAL AAN DE KANT

Het beloofde met 28 inschrijvingen een hele mooie pot te worden. Op zaterdag woei het flink uit het NO en de "koppen" stonden op de golven.

Het woei dermate hard dat er zelfs een verbod was om de haven uit te varen en er werd ook niet meer getakeld. Het startschip bleef aan de wal en het werd al snel duidelijk dat er niet gestart zou worden. Ik kon me niet aan de indruk onttrekken dat velen dat niet heel erg vonden.

De windvoorspelling voor zondag leek iets beter maar al snel bleek dat het weer flink zou waaien uit het NO. Het start schip voer uit en al snel werd er gestart. Het was ondanks de zon best wel fris maar eigenlijk prima zeilweer concludeerden ondergetekende en zijn bemanning. Niet onvermeld mag blijven dat Rob Aukema voor het eerst met zijn broer Peter weer eens samen zeilde in één boot en wel de 26 waar Rob sinds kort de trotse eigenaar van is.

Bij de start van het Pampusklasse bleek dat het deelnemersveld gereduceerd was van 28 naar 6.

De eerste wedstrijd werd gewonnen door Andele en Daan van de 353, kort gevolgd door Arjen en Ysbrand (416), Tom en Runo (393), Henk en Sabine (225), Rob en Peter (26) en Charles en Pieter Jan (2). Zowel bij Arjen als bij Henk was er verwarring over welke boeien we moesten ronden en hierdoor hebben we wat meer meters moeten maken…

Bij de start van de tweede pot kwamen er vier boten opdagen. De stag van de 26 brak bij de benedenboei en Rob kon gelukkig het spul nog overeind houden en zonder schade de haven bereiken.

Uiteindelijk zijn er 3 boten gefinished met als overall winnaar Arjen Kort.

Henk Wymenga P 225

Hard werken voor de zeilers tijdens de **Kleine Sneekweek 2022**

De ruim 200 zeilers die donderdag 26 mei van wal gingen voor de vijftigste Kleine Sneekweek kregen het direct flink voor de kiezen. De stevige wind leidde ertoe dat op de Snitser Mar niet alle aangemelde boten op de woelige startlijn verschenen.

De eerste start voor ons dit jaar in de Pampus 198 met heel veel wind. We zijn donderdagochtend naar het starteiland gevaren met veel zin in ons eerste evenement: de Kleine Sneekweek. Een race van vier dagen met de officiële Sneekweek banen. We waren er klaar voor, althans, dat dachten we. De weerberichten gaven veel wind aan en we hadden de rode baan. Maar eenmaal op het water viel alles tegen. Het was voor ons zwaar en we merkten dat we te weinig uren hebben gemaakt op het water. We hadden geen hoogte en geen snelheid en ook nog eens pech waardoor we als laatste finishten. Dat voelde niet goed. We keken elkaar aan en dachten: dit moet anders! P 387 met Bob Heineke en Lieuwe Gietema waren 1e geworden en gevolgd door nummer 2, P 416 Arjen en Harry Kort.

Eenmaal op het water viel alles tegen

Vrijdag waren de weersvoorspellingen niet goed. De hele dag 29 knopen wind en na 1 uur 's-middags werd alles voor die dag afgeblazen. De volgende dag stond er nog steeds veel wind met vlagen van 25 knopen waardoor we de twijfels hadden om te starten. Er stonden twee wedstrijden op het programma. We wisten dat we gewoon te weinig vaaruren hadden gemaakt en dat we geen snelheid hadden. We besloten om niet te gaan zeilen maar wel met de rubberboot te gaan kijken. Er weren slechts 12 van de 22 boten gestart en uit verhalen te horen waaide het erg stevig. P 1 met Jeroen de Groot en Bram Pasma waren twee keer 1e weer gevold door P 416.

Na twee dagen niet te hebben gezeild en nog één wedstrijd te gaan op zondag wilden we graag het weekend goed afsluiten. Er stond 22 knopen wind, het was 12 graden. Er verschenen maar 12 boten aan de start. We hadden wat tips gekregen voor harde wind en dat hielp ons. We hadden iets meer snelheid en deden de eerste twee kruisrakken goed mee. Uiteindelijk zijn we 10e geworden en dat viel ons wat tegen. We hebben onderweg geëvalueerd wat anders en beter moet, zoals de systemen in de boot. In de top werd het nog spannend, P 416 gingen als 1e over de finish. Gevolgd door P 393 en op de derde plek de uiteindelijk overall winnaar P 1 Jeroen de Groot en Bram Pasma. Al met al was het een koud weekend met heel veel wind. We hopen dat de volgende wedstrijden beter gaan, met beter weer zodat we iedereen weer bij de start zien.

Tot de volgende race!

Groeten van Team P 198
Thom de Haan & Nico Lochorn

Uitslag:

1	1	Jeroen de groot, bram pasma
2	416	Arjen Kort, Harry Kort
3	393	Tom Otte, Runo Jansen
4	365	Peter Hoogendam, Sabine Romkes
5	353	Andele de Zwart, Daan Kannegieter

Peter Hoogendam en Sabine Romkes

Tom Otte en Runo Jansen

Rob Aukema en Brechtus Engelsma

Winnaars Jeroen de Groot en Bram Pasma

Henk Greydanus, Attie Brouwer

Houtevenement 2022

Winnaars Arjen en Harry Kort

HET HELE SNEEKERMEER VOOR ONSZELF

Na twee jaar geen Houtevenement te hebben gevaren, de reden waarom mag bekend zijn, konden we eindelijk weer van start. Samen met de 16m², 30 m2 en de Regenboog het hele Sneekermeer voor onszelf. Op een inner-outerloop-baan met mooie lange kruisrakken en dito voordewindse rakken waar genoeg uitdaging in zit waren 5 wedstrijden gepland.

De voorspellingen van zaterdag waren stevige wind en deze kwamen uit. Zeker de eerste wedstrijd vroeg fysiek (en mentaal) een hoop van de deelnemers. Van de 27 inschrijvers verschenen er 19 aan de start. Wij (416) startten onderin en kwamen samen met de 33 en de 449 in de kopgroep boven. We hebben in deze wedstrijd nog even op kop gelegen maar de heren Bosma en Veenstra kozen de juiste kant en waren niet meer in te halen.

De tweede wedstrijd waren wij wederom onderin te vinden bij de startlijn en ook ditmaal kwamen we mee vooraan bij de eerste boei. Bij de onderboei kozen wij de andere kant wat goed uitpakte en konden deze wedstrijd winnend afsluiten, gevolgd door de 449 en de 331.

Na twee wedstrijden konden alle deelnemers even naar de kant om de stramme spieren wat rust te geven en de energietekorten aan te vullen. Vanwege de uitloop in het programma werd er korte tijd uitstel gegeven zodat iedereen weer optimaal was voorbereid voor de derde pot. De wind was ietwat geminderd en in alle velden was dit te merken aan het aantal deelnemers.

Uitslag:
1. Arjen en Harry Kort (416)
2. Marco Bosma en Auke Veenstra (449)
3. Henri Boere en Thom van der Pol (331)

Weer waren wij bij de start onderin te vinden en het betaalde nogmaals uit. We kwamen 1 boven gevolgd door de 430. Door een kleine miscommunicatie tussen vader en zoon sneuvelde de fokkeloet van de 416 voor de wind. Gelukkig was de voorsprong ruim genoeg en konden we ook deze wedstrijd winnend afsluiten. De 430 werd tweede en de 449 derde.

Voor zondag was weinig tot geen wind voorspeld maar blij verrast konden we toch met een mooi lopend windje beginnen aan wedstrijd 4. Zelfde recept, onderin starten en we kwamen 1 boven. De 331 tweede en het nieuwe team Rob en Maaike Aukema als derde. De vanuit de O-jol overgestapte Aukema wist met minder wind zijn 26 goed de sporen te geven en werd tweede achter de 416. Tom en Runo pakten de derde plek in de 393.

Door een kleine miscommunicatie tussen vader en zoon sneuvelde onze fokkeloet

Wedstrijd 5 is nog van start gegaan maar Aeolus hield het voor gezien en het comité kon niks anders doen dan deze wedstrijd afbreken. Naar de kant en vlak voor de start van de F1 vond de prijsuitreiking plaats.

Arjen Kort, P 416

Otbert en Dylan Molenmaker P368

Start op zaterdag

Alwin Lochorn en Carlijne Sprik

Jorrit van der Kooi bemanning van Ko Otte

Marco Bosma en Auke Veenstra

Pampus & People

ZEILHELDEN.NL

Platform Zeilhelden.nl bestaat al jaren en drijft op enthousiasme en professionele inzet van vrijwilligers. Regelmatig plaatst oprichter Jules Bänffer een portret van een bekende zeiler. Opvallend vaak waren dat Pampuszeilers van vroeger en nu. O.a. Mark Neeleman, Martin Heineke, Angela Brandsma, en Rienk Alberda kwamen in beeld. Weet je een zeilheld die aandacht verdient (ook juist die bijzondere zeilers die je niet tegenkomt in de mainstream zeilmedia) dan kun je dat melden bij sandra@dijksman.net of jbanffer@gmail.com.

LEKKER TOEREN

Het is altijd leuk als er af en toe een Pampus opduikt die niet in het wedstrijdcircuit bekend is maar wel enthousiast gebruikt wordt als plezierjacht. Zo blijven de schepen in goede vaarconditie en behouden voor de klasse. Op de foto Pampus 84 van Kor Hutting, die daar al jaren zeilt op het Borgmeer bij Harkstede (Midden-Groningen)

Pampus 47 is afgelopen winter vakkundig opgeknapt. En omgedoopt met een nieuwe naam die beter bij de huidige eigenaar Ernest Menten past. Thuishaven is de Kaag.

WHAT'S IN A NAME?

KAMELEON

Is er een nieuwe trend geboren? Al eerder poseerden twee Pampuszeilers in de bekende Kameleon in Terherne. Het openingsweekend op het Sneekermeer begon met een dag afstel, dus dan heb je ineens tijd over. In de boot zit Roos Ceelen die sinds kort met haar broer Marcel in Pampus 315 vaart. Ze komen uit de Star en zijn van plan veel te gaan zeilen, dus we horen vast nog wel meer van dit tweetal.

ERELID

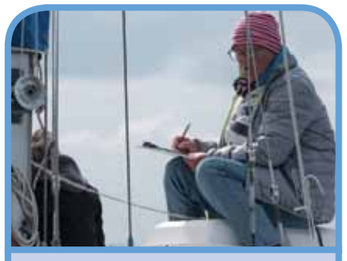

Tjabien Wissenraet-Furstner werd tijdens de ALV van de Koninklijke Nederlandsche Zeil- & Roeivereeniging op 15 november 2021 benoemd tot (eerste vrouwelijke) erelid. Ze zeilt, ze roeit, ze motorboot, ze coacht, ze is actief bij zeilwedstrijden en doet grafisch ontwerp voor de KNZ&RV. Zij is al 40 jaar professioneel vormgever, waarvan ruim 10 jaar voor ons Pampusnieuws. Van harte gefeliciteerd, Tjabien!

Tom Otte en Runo Jansen de nieuwe **winterkoningen**

Tom Otte: "Winterzeilen brengt ons rust en vrijheid op een mooie plas. Dit is iets wat we vaak in ons dagelijkse leven niet ervaren."

De winter van 2022 kwam uit in de top 6 van zachtste winters, gemeten vanaf 1701. Slecht voor de schaatsers, maar goed voor de zeilers die van winterzeilen houden. Overall deden 25 Pampussen mee die maar liefst 4 zondagen winterwedstrijden konden varen. Eenmaal in 2021, twee keer in maart en de laatste vond plaats op 8 april. Onder lastige, maar zeer mooie omstandigheden werden Tom Otte en bemanning Runo Jansen de nieuwe Winterkoningen. Tom voer als stuurman alle wedstrijden en heeft daarmee nipt gewonnen van Mike Kamminga en John van Altena (P 450).

EASY WEEK
15-19 AUGUSTUS 2022

CINQUE GIORNI DI VELA E DIVERTIMENTO

Voortbouwend op het succes van vorig jaar zijn we begin dit jaar aan de slag gegaan om opnieuw een mooie week te organiseren. Een opgave die de organisatie in de winter bezig hield. Dat dit een serieus vraagstuk is dat volledige aandacht behoeft bleek toen onze voorzitter hier tijdens het skiën zo mee bezig was dat hij een paaltje op de skipiste miste en ongewild een ravijn (en Oostenrijkse ziekenzorg) verkende. Hoewel dit wel het geniale inzicht opleverde om dit jaar voor een Italiaans thema te gaan, hebben we, vanwege de collateral damage, besloten volgend jaar de thema selectie anders aan te pakken.

Met dit thema borduren we natuurlijk voort op de goede ervaringen van vorig jaar. Het format is u bekend; iedere middag een wedstrijd waarna er een aantrekkelijk wal programma is voor de zeilers en hun supporters. Uiteraard weer het traditionele diner op woensdag en op donderdag "il giorno delle familia" met aan het eind van de dag een wedstrijd met/voor familieleden. Verdere details volgen de komende weken. De organisatie is op dit moment druk bezig met de voorbereidingen; er gaan geruchten rond over een rondvarende espresso-bar, gondels in de haven en opera-zangeressen op de starttoren. Er zijn zelfs mensen die beweren dat de nieuwbouw nog niet is opgeleverd omdat er op het laatste moment nog een pizzaoven gerealiseerd moet worden.

Het worden vijf mooie dagen, die u niet mag missen. Inschrijving via de Pampusclub website.

De Easyweek commissie: Eltjo Heddema P 362, Evelyn van Leur P 448, Jan Wilkens P 333, Pieter Vinks P 367, Manfred Schepers P 312 en voorzitter Lukas Arends P 362.

EASY WEEK

PAUL BOURNAS EN THOMAS VAN DE WIJNGAARD WINNEN HEMELVAARTSWEEKEND

Op 28 en 29 mei werd de Hemelvaart-serie verzeild op de Loosdrechtse plassen. Het comité van de Watersport Vereniging Het Witte Huis had een aantrekkelijk programma neergezet met maar liefst 7 wedstrijden over 2 dagen.

Met 23 inschrijvingen was de Pampusklasse goed vertegenwoordigd! Voor dit evenement werden de plassenbanen even in de koelkast gezet en met wind variërend tussen West en Noord konden extra lange kruisrakken worden uitgelegd voor een zogenaamde Up-Down-Up baan. Het leek in eerste instantie op een sprint toernooi, maar met een gemiddelde zeiltijd van 40 minuten met stevige wind kwam ook de lange baan zeiler aan zijn trekken.

V.l.n.r.: Marco Bosma, Paul Bournas, Thomas vd Wijngaard, Auke Veenstra, Bob Heineke, Lieuwe Gietema

Het was spannend tot de laatste seconden

De wind was zaterdag stevig, een steady 12-14 knopen met vlagen die ruim boven de 20 knopen lieten zien wat voor een aantal zeilers iets te veel van het goede was. Zondag ochtend begon met een licht lopend windje maar rond 12.00 uur trok de wind opnieuw stevig aan. Het hield niet op! Al met al een zeer sportief zeil weekend met uitstekende en uitdagende condities.

Er werd scherp gestart en door velen meer dan eens goed gevaren, zo voeren de volgende zeilers minimaal 1x bij de eerste 5: Rolf Kurpershoek (5), Wiebe Schippers (1,1), Rob ten Herkel (5,5), David de Graaf (4,5), Jan Bijleveld (3), Willem Huberts (3,5), John van Altena (4,2), Joep Kuhlwilm (1, 4) Sander Jorissen (3,2,3) , Marco Bosma (3,4,3,4,3,4) Bob Heineke (2,1,1,1,5,5) en Paul Bournas (1,2,2,2,4,2). Het gevecht om de begeerde wisselprijs - een Pampus model dat te bewonderen is in het clubhuis van Het Witte Huis - werd uiteindelijk beslist tussen Bob en Lieuwe (387) en Paul en Thomas (357) in het voordeel van de 357. Je hoort vaak dat de kaarten na het eerste kruisrak al geschut zijn maar deze banen lieten zien dat het tot vlak voor finish uiterst spannend kan blijven.

De wedstrijden werden beide dagen back-to-back verzeild waardoor de traditionele gezellige lunch en de lekkere broodjes bij het Witte huis, dit jaar in het gedrang kwamen, wellicht dat daar volgend jaar een oplossing voor te vinden is. De prijsuitreiking kon zondag om 15.00 uur plaatsvinden zoals gepland doordat de Formule I zo sportief was de start 1.5 uur uit te stellen in verband de heftige regenval in Monaco. Na een gezellige borrel keerde iedereen huiswaarts terugkijkend op een mooi zeil weekend.

Uitslag:

1	P 357 Paul Bournas	Thomas v.d Wijngaard
2	P 387 Bob Heineke	Lieuwe Gietema
3	P 449 Marco Bosma	Auke Veenstra
4	P 442 Sander Jorissen	Wanda Meijst
5	P 361 Joep Kuhlwilm	Jan Bakker

Interview **Liesbeth van der Pol** architect

ELKE WEEK MAAKT LIESBETH VAN DER POL HET HOOFD LEEG AL ZEILEND OP DE VINKEVEENSE PLASSEN.

"Je creëert karakters die misschien wel 100 jaar of langer bestaan en dat moet je op de beste manier doen. Van zeilen krijg ik energie."

Vorig jaar liet zij haar Pampus 126 in de epoxy zetten en ze is dolblij met het resultaat. De boot glimt van boven tot onder als een spiegel. "Een genot om in te varen" aldus Pampuszeilster Liesbeth van der Pol. In het wedstrijd circuit zal je haar niet tegenkomen. Zij voelt zich solo-toerzeiler pur sang, die op het water geheel los komt van de dagelijkse hectiek van haar architectenbureau Dok architecten. Liesbeth van der Pol is een van de meest vooraanstaande architecten van ons land, met een indrukwekkend oeuvre, waarmee ze het zelfs tot eerste vrouwelijke Rijksbouwmeester schopte.

Het atelier van Dok architecten zetelt in het stoere Kraanspoor project, de blikvanger aan de Noordelijke IJ-oever naast de Amsterdam Marina. Het uitzicht op de waterweg is dynamisch. Een inspirerende plek om te werken als je van het water houdt. Een balie is er niet in het kantoor op de bovenste verdieping. Ik stap zo het atelier binnen en wordt direct hartelijk ontvangen door Liesbeth persoonlijk. We nemen plaats aan een grote tafel, omringd door maquettes en tekeningen. Dok architecten werd in 1990 door Liesbeth van der Pol en haar partner Herman Zeinstra opgericht. Met een team van circa 20 enthousiaste architecten werken zij aan uiteenlopende opdrachten, zoals woningbouw, scholen, bedrijfs- en technische gebouwen en winkelcentra.

Aanleiding voor dit interview is Pampus 126 die ik vorige zomer aantrof in de KWVL werkplaats terwijl Hans van Kessel de kale romp grondig onderhanden nam nadat de kielbalk deels was vernieuwd. Heel leuk om te horen dat de boot veel werd gebruikt door de bekende eigenares. Zou Pampuszeilen creatieve energie losmaken? Ik werd benieuwd naar het verhaal achter haar succes en haar persoonlijke en unieke beleving van de zeilsport.

Wat was je drijfveer om architect te worden?
" Vanaf mijn 15e was ik geïnteresseerd in het ontwerpen van ruimtes en het maken van dingen. Dat leidde op mijn 17e tot een stage bij de bekende architect Herman Hertzberger. Toen dacht ik nog dat ik Civiele Techniek zou studeren. Bruggen bouwen leek me leuk maar bleek toch voornamelijk te bestaan uit berekeningen maken. Ik wilde dingen tekenen en ontwerpen en iets heel fantastisch maken. Iets moois maken is de drijfveer. Bij Hertzberger had ik daar al van geproefd en het was voor mij duidelijk dat het Bouwkunde in Delft moest worden. Herzberger was een goede leerschool. Een bijzondere architect; een dominante figuur, met een sterke mening. Maar wel fijn om daarvan te leren en jezelf op te trekken." Van der Pol noemt zichzelf ook iemand met een sterke mening." Je creëert karakters die misschien wel 50, 100 jaar of langer bestaan en dat moet je op de beste manier doen."

Iets moois maken is mijn drijfveer

Je ontwerp opdrachten zijn zeer gevarieerd.
"Dat klopt. Ik heb gelukkig kansen gekregen toen ik als jonge architect begon in de sociale woningbouw in de periode dat woningcorporaties nog heel experimenteel bezig waren en vonden dat de woningontwerpen toegespitst moesten worden op het karakter en de identiteit van de bewoners.

Rustig moment aan een eiland

P 126 zeilend, fokkeschoot onder bereik van de stuurvrouw

In de huidige tijd menen vastgoedopdrachtgevers precies te weten wat goed is voor de iedereen en hoe een woning eruit moet zien." Naast veel grote woningprojecten ontwierp van der Pol met haar team een groot aantal kleinere projecten die heel bijzonder zijn zoals kerken en scholen, maar ook een museum. Veel nadruk ligt op stedenbouwkundige ontwerpen en de invulling daarvan in binnenstedelijke situaties waar bij voorbeeld retail wordt gecombineerd met wonen, dienst-verlening en cultuur.

De boeg van een Pampus dwingt respect af

Vind je jezelf een sculpturale architect die iconen en statements maakt?
"In feite is het helemaal niet interessant wat voor architrectje bent. Een gebouw hoeft geen icoon te zijn. Het gaat om het resultaat wat daar staat. Ik zou mezelf geen stempel willen geven. Ik vind het fijn als je een goede architect bent en gebouwen kan maken die karakters zijn, waar je van kan houden, of waar je wat van kan vinden. Bijvoorbeeld de Rooie Donders in Almere die daar knalrood en brutaal stáán in het landschap. Eigenlijk is elk gebouw een sculpturaal ding. Of dat tot stand komt in een hele verfijnde eenvoud of een opvallende wulpse vorm, dat is mij om het even." Van der Pol refereert aan 'The George' op de Zuidas. Volgens NRC 'een joyeus, feestelijk gebouw' met aan de ene kant een bakstenen gevel die doet denken aan een rotswand in de avondzon en aan de andere kant een heuvel van terrassen en balkons met groen, net een sawa. De zijgevels buigen iets omhoog en geven het gebouw een swing. Zelf heeft Van der Pol de zijgevels vergeleken met 'een opwaaiende zomerjurk', naar de roman van Oek de Jong. Je zou er ook een wapperend zeil in kunnen zien.

Is de onbebouwde ruimte niet net zo belangrijk als de bebouwde?
Ik denk dat je de bebouwde ruimte wel degelijk herkent en als het ware scant met je ogen. Als je over het water kijkt en je ziet een schip, dan blijft dat beeld het meest in je herinnering. Ik geloof zeer in dat je elk project vanuit een bepaalde gedachte moet ontwerpen, zodat als het er staat, het door iedereen herkend én erkend wordt. Daarvoor hoeft het niet te schreeuwen, het kan ook ingetogen.

Je gaat toch geen kistje aanschaffen als je een dame kun kopen?

Een ontwerpopdracht is vaak een compromis tussen partijen en mogelijkheden. Zijn er gebouwen waarmee je meer gelukkig bent dan andere?
De kunst is om binnen de financiële kaders en ondanks de bezuinigingen die worden opgelegd een gebouw elke keer beter te maken. Dat is het doel. Dok heeft in totaal wel 100 gebouwen neergezet en ik heb wel een top 10 waar ik me het meest mee verwant voel. Dat zit hem misschien wel in de mate van 'ongegeneerdheid' waarmee ik ze heb mogen afmaken. Ik teken veel en in mijn aquarellen probeer ik in een vroeg stadium de hand te leggen op het karakter van een project.Als het me lukt om dát verder te brengen dan is dat heel mooi.

Vervolg op volgende pagina

Door bezuinigingen kun je tot de essentie komen waardoor iets sterker kan worden. Dan moet ook alles goed lopen met de aannemer waar je van afhankelijke bent, maar gelukkig is Dok is heel sterk in de begeleiding." De Wave, een ensemble van woonblokken in Amsterdam Noord aan het IJ, nabij het Eye-museum, valt zeker in die top 10. Opvallend zijn de golvende buitenruimtes. Het gevoel van water wordt geaccentueerd door een gevel met parelmoereffect. De 'stippel' detaillering met zacht getinte bakstenen brengt het gebouw tot leven. "Daar word ik zo blij van. Dan zijn in elke fase van het proces dingen gelukt en ondanks de druk van kosten is alles steeds sterker geworden. "

Hoe zorg je ervoor dat binnen het bureau de vonk overspringt als je met elkaar aan een opgave werkt?
"Het belangrijkste ingrediënt is handschetsen. Dat proberen we dagelijks te doen. Juist als tegenhanger van de hele dag alleen maar met je hersens in je computerscherm zitten. Eens in de zoveel tijd organiseren we workshops met het bureau, en gaat iedereen, niemand uitgezonderd, meedenken, schetsen en bespreken. Zo krijg je beste ideeën, en in periode erna blijft men nieuwsgierig en aangehaakt. Omdat wij de uitwerking van onze concepten ook zelf doen bouw je gedurende het proces een band met je gebouw op.

In mijn aquarellen
leg ik in een vroeg stadium de hand
op het karakter van een project

Je was verantwoordelijk voor de grote verbouwing van Het Scheepvaartmuseum en het nieuwe depot. Heb je affiniteit met water?
"Ik heb veel projecten aan het water gerealiseerd. Mijn eerste gebouw had iets van een scheepsboeg, met een scherpe punt. Het mooie van een schip is dat het buitengewoon elegant is terwijl het een knots van een ding kan zijn. De Pampus heeft dat natuurlijk bij uitstek. Dat is zo een elegant schip, met zoveel schoonheid. Echt ongelooflijk mooi vind ik dat uit de grond van mijn hart!" Terwijl ze dat zegt straalt ze het ook uit. Hier zit een Pampusliefhebber!

Hoe ben je in de Pampus terechtgekomen?
In mijn jeugd ging ik vaak samen met mijn vader zeilen. Ik was de enige van zijn vier dochters die dat leuk vond. Eind jaren 90 kreeg ik het idee om de zeilsport weer op te pakken. Bij Lamme in Loosdrecht lag een kajuitvalk te koop en ik ging kijken, samen met mijn man. Hij bekeek de Pampussen eens die ook in de loods lagen en zei toen: "Lies je gaat toch geen kistje aanschaffen als je een dame kun kopen?" Eerlijk gezegd vond ik de Pampus wel heel groot, want ik zeil graag alleen. Maar ik moest hem wel gelijk geven; een Pampus is zo mooi. Als ik architectuur kon maken zo mooi als de Pampus, met die elegante vorm en toch die stoere neus. De boeg die dwingt respect af, het hele dek dwingt respect af terwijl het toch een zachte vrouwelijke vorm is.

Ik had niks met de oudere heren
die aanboden mij wel even
de kneepjes bij te brengen
van wedstrijdzeilen

De sfeer bij Lamme vond ik geweldig, en ik had meteen besloten dat ik daar zou blijven. Ik herinner mij mijn eerste vaart, dat was echt heftig! Ik had heel lang niet meer gezeild en ik moest met harde wind de haven van de KWVL uit kruisen in een voor mij nog onbekende boot. Ik dacht ik doe het gewoon, maar het was echt heel pittig. 's Avonds onder de douche telde ik wel 30 blauwe plekken. Heel heftig, maar ik was diep gelukkig.

De naam van de boot, Waterman, bleef op papier staan maar Liesbeth noemt haar boot gewoon 'de 126'. Aanvankelijk koos ze ervoor om bij Het Witte Huis te liggen. Maar de competitie, en om negen uur 's morgens de plas op, bevielen haar niet. "Ook had ik niks met de oudere heren die aanboden mij wel even de kneepjes bij te brengen van wedstrijdzeilen. Die Pampuszeilers zijn zo stronteigenwijs, daar had ik gewoon geen zin in."

Wat betekent zeilen wel voor jou?
"Elke week ben ik op mijn vaste vrije dag in de Pampus te vinden en als het lukt twee keer per week. De boot ligt al twee en twintig jaar bij vrienden in Vinkeveen, aan een eigen steigertje. Daar ga ik van mijn huis in Amsterdam Oost op mijn racefiets naar toe. Ik geniet al van de route die mij vanuit de lawaaiige stad geleidelijk de natuur in brengt. Eenmaal aangekomen bij mijn boot is er complete rust. De boot is praktisch ingericht. Ik hijs de zeilen makkelijk en kan alles vanaf de stuurplek bedienen. Zwaar of mooi weer maakt me niet uit. En de vlag gaat op het achterdek.

Ik vaar geconcentreerd. Het is belangrijk dat ik een punt aan de horizon heb om naar toe te zeilen, ook al ben ik er al honderd keer geweest. Ik zeil tussen de eilanden door, het beeld verandert altijd. Als ik een andere boot tegenkom dan doe ik wel een wedstrijdje, en dan wil ik winnen! Ik observeer de eenden, de wallekanten, de huisjes die mensen enthousiast neerzetten en die weer verdwijnen. Geen gedachten over werk of architectuur. Alleen maar genieten van de stilte."

Wat kunnen we de komende jaren van je verwachten?
"In de 40 jaar dat ik met dit vak bezig ben heb ik zoveel kansen gekregen en kunnen pakken dat mijn ambitie in die zin absoluut bevredigd is. Daar ben ik in toenemende mate dankbaar voor en ik hoef er niet per definitie meer van te hebben. Wat ik wel heel graag wil is de geestdrift en het plezier, de vaardigheden, de intuïtie en de intensiteit van het vak overbrengen op anderen. Ik kijk ook uit naar een tentoonstelling over mijn werk in Almere volgend jaar. Het is fijn om daar naar toe te werken, het geheel der dingen te beschrijven, en te laten zien waar ik trots op ben.

En het zeilen, daar ben ik nog lang niet op uitgekeken. Kijk maar naar mijn gezicht op de foto aan het roer van de 126. Ik ben totaal happy in mijn Pampus."

Sandra Dijksman

CV

Ir. Liesbeth van der Pol Arch. (Amsterdam, 1959). Studeerde in 1988 cum laude af aan de TU Delft. Werkte bij diverse Nederlandse en buitenlandse architectenbureaus. In 1989 gevestigd als zelfstandig architect. In 1995 samen met partner Herman Zeinstra Atelier Zeinstra van der Pol opgericht. Een bureau dat snel groeide en bekendheid kreeg met een grote verscheidenheid aan projecten, waaronder woningbouw, gebouwen voor cultuur en industrie.

In 2007 medeoprichter van Dok architecten, geleid door Van der Pol en Patrick Cannon. In 2008 wordt zij benoemd als 34e Rijksbouwmeester, de eerste vrouw in die positie. Verbonden als gastdocent aan verschillende universiteiten en academies en lid van talloze jury's. Van der Pol was Head of Man and Public Space aan de Design Academy Eindhoven, Supervisor van Schiphol, en bestuurslid Vereniging Hendrick de Keyser. Zij spreekt regelmatig tijdens lezingen, debatten, congressen en workshops.

GEBOUWEN
Van der Pols werk kenmerkt zich door aandacht voor de locatie en gebruiker, kracht, kleur en expressie. Haar gebouwen zijn uitgesproken karakters. Bekende projecten: Depotgebouw (1997-2001) en de vernieuwing van Het Scheepvaartmuseum in Amsterdam (2005-2010), de duurzame en geheel uit hout opgetrokken Brede School in Osdorp (2000-2006), de Rooie Donders in Almere Buiten (1994-1998), woongebouw de George aan de Amsterdamse Zuidas (2020), wooncomplex The Wave in Amsterdam Noord (2021)

De Rooie Donders. Foto Rob 't Hart ©

De Wave. Foto Arjen Schmitz ©

De George, foto Arjen Schmitz ©

Vervolg op volgende pagina

"Zwaar of mooi weer maakt me niet uit"

Het pampusgevoel in aquarel door Liesbeth van der Pol

DOOR: WIM DE BRUIJN FOTO'S: THEO KAMPA

JEROEN DE GROOT *zeilkampioen én botenbouwer*

Jachtbouw De Groot in Foxhol bouwt momenteel een nieuwe Pampus die over enkele maanden het wedstrijdveld gaat versterken. Maar naast nieuwbouw legt Jeroen de Groot zich ook toe op het restaureren van houten eenheidsklasse-boten, zodat oude zeilnummers in ere worden gehouden.

Jeroen de Groot bij zojuist gestoomde spanten van de nieuwe Pampus

In SdZ 2006.5 schreven we over de Pampus met zeilnummer 447 die houten botenbouwer Jeroen de Groot toen nieuw voor zichzelf bouwde en waarmee hij in hetzelfde jaar nationaal kampioen werd. Momenteel zeilt Jeroen echter in Pampus 1, het schip dat in 1934 op de werf van De Vries Lentsch in Nieuwendam werd gebouwd. In de beginjaren van de klasse liepen er maar liefst honderd Pampussen van de helling. Een heel verschil met nu, want zoals we al in de vorige Spiegel schreven over de Zestienkwadraat wordt er binnen de diverse houten eenheidklassen nog maar af en toe een boot gebouwd.

De Pampus 1 is vrijwel altijd in handen geweest van actieve wedstrijdzeilers. Eigenaar André van Galen was het langst eigenaar, 23 jaar voer hij met succes in de 1, tot het jaar 2000. Ooit had André het recht van koop beloofd aan de bekende Pampusbouwer Pieter Boelsma en die werd dan ook de volgende eigenaar. In goed overleg had daarbij de andere gegadigde, Ernest Menten - wiens grootvader ooit de 1 had en de boot Zomerkind doopte - het nakijken, maar het recht van koop werd doorgegeven en al in 2003 ging de boot naar Ernest over. De 1 is in dusdanige staat dat hij in schoonheid en prestaties nog steeds in de voorste gelederen kan varen en dat ook heel vaak doet, nu met Jeroen de Groot, eigenaar sinds 2011, aan de helmstok. Opmerkelijk is dat met alle eerste tien gebouwde Pampussen nog actief wordt gezeild. De Vries Lentsch leverde dus prima boten af!

Flits

In afgelopen jaren bouwde Jeroen de Groot voor wedstrijdzeilers drie Spankers, zes Zestienkwadraten en elf Twaalfvoetsjollen, die laatste behalen regelmatig eerste en tweede plaatsen in wedstrijden. Na drie Pampussen, bouwt hij nu de vierde Pampus van mooi Sipo mahonie. Jeroen is van jongs af aan een enthousiaste wedstrijdzeiler, die graag zo hard mogelijk zeilt. Het begon al met de Flits die hij als jongen zelf bouwde. Daarmee behaalde hij toen vele overwinningen en nu zeilt zijn zoon er in, nadat Jeroen het scheepje helemaal restaureerde. Nadat Jeroen eerst een jaar bij Royal Huisman Shipyard in Vollenhove had gewerkt, begon hij in 1995 voor zichzelf als bootbouwer, toen nog in Midlaren. In de afgelopen jaren behaalde De Groot een nationale titel in de Zestienkwadraat, twee nationale titels in de Twaalfvoetsjol en acht nationale titels in de Pampus, waarvan twee behaalt op het NK Sprint. In zijn kantoor in Foxhol waar hij tegenwoordig gevestigd is, puilt de prijzenkast werkelijk uit. Het meest trots is hij toch wel dat hij in 2010 de Conny van Rietschotentrofee won in de toen aparte prijzen voor nationale klassen. In 2012 was het weer raak en toen won hij, samen met zijn vaste bemanning Abele de Jong wederom deze fel begeerde trofee. Helaas is de trofee voor de nationale klassen niet meer uitgereikt.

Bouw Pampus

Als er schade wordt gevaren tijdens wedstrijden, dan moet er vaak 's avonds worden doorgewerkt om spoedreparaties uit te voeren. Masten en rondhouten zijn er altijd op voorraad en dan is het alleen een kwestie van het beslag overzetten. Nu, in het voorseizoen liggen in de grote werkplaats aan de Gerrit Imbosstraat 5 in Foxhol verschillende boten ter reparatie. Een kwadraat kreeg een nieuw dek, een oude Pampus enkele nieuwe stukken gang en in een solide bouwmal was Pampus 460 in aanbouw. Het bouwverhaal beschrijven we aan de hand de foto's die Jeroen maakte. Als de romp klaar is volgen de dekbalken de mastkoker en de dekken. Over de hoogte van de wrangen voor de vloer is regelmatig commotie geweest. Maar nu ligt de hoogte van de vloer definitief vast. Ook hier liggen de bouwtekeningen van de Pampusklasse op de werkbank en wordt alles voortdurende in de gaten gehouden. Je kunt je als bouwer eigenlijk niet veel meer permitteren dan de aangegeven toleranties en die wordt steeds kleiner. Het voordeel is wel dat je met deze houtepoxy bouw een zeer stijve romp krijgt die weinig afwijkingen kan vertonen als hij correct volgens de klassenvoorschriften is gebouwd.

Vervolg op volgende pagina

1 Je begint de bouw van een Pampus met het ballastgewicht voorzien van zes rvs-kielbouten waarop het doodhout wordt bevestigd. Uiteraard weegt de kiel precies het maximale toegestane gewicht volgens de klassevoorschriften.

2 Vervolgens wordt de kielbalk gezaagd en die krijgt de juiste kromming aan de hand van de bovenkant kiel en de steunpunten op de mal voor en achter. Om hem goed te kunnen buigen wordt hij uit twee delen gelamineerd.

3 De voorsteven is gezaagd aan de hand van een mal en voorzien van een sponning waar de gangen in kunnen vallen. Hij wordt op de kielbalk bevestigd en krijgt steun aan de grote mal.

4 Vervolgens wordt de binnenspiegel uitgezaagd en met een zware knie aan de kielbalk bevestigd. Nadat de gangen zijn aangebracht en het dek, komt er nog een dekspiegel tegenaan.

5 Op de kielbalk worden de bouwspanten heel secuur opgesteld, tijdelijk vastgezet en geschoord tegen de zware bovenbalk van het bouwframe.

6 De eerste huidgang, de scheergang, valt in de kielbalk. Na het pas maken wordt hij met epoxyhars vastgezet. Goed is de tijdelijke bevestiging van de bouwspanten op de kielbalk te zien.

7 De kwartiers gezaagde mahonie huidgangen worden vervolgens koud om de bouwspanten gebogen en bij de voorsteven in de sponning vastgeschroefd. Bij de spiegel mogen ze nog even doorlopen. De gangen worden met epoxyhars tegen elkaar gelijmd. De eerste gangen zijn nog aan te klemmen met lange lijmtangen.

8 Ik heb me altijd afgevraagd hoe je een gang op zijn voorganger kan lijmen, want je hebt geen houvast voor je lijmtang. Het is heel simpel. Er worden aan weerszijden van de gang houten klossen vastgezet met een lijmtang die over de gang steekt. Een andere lijmtang kan nu de nieuwe gang tegen de eerder aangebrachte gang aandrukken. Als de epoxy is uitgehard, worden de lijmtangen losgedraaid en kan de volgende gang pas worden gemaakt. Zo wordt de huid aan beide kanten tegelijk opgebouwd. Wel wordt ervoor gezorgd dat de gang niet kan beschadigen door de lijmtang.

9 Als alle gangen op elkaar zijn gelijmd en alle overbodige epoxy is verwijderd, kunnen de eikenhouten spanten de stoomkast in. Na twee uur stomen worden ze er stuk voor stuk uitgehaald en in de romp gebogen en tijdelijk vastgezet met een lijmtang. Elke keer als er een stel spanten is ingebogen, kunnen er bouwspanten worden verwijderd. Tevens worden de eerder gezaagde wrangen aangebracht.

Op bijgaande foto zien we nog maar drie bouwspanten en al 35 in de vorm gebogen eiken spanten. Nadat ze zijn afgekoeld en gedroogd worden ze stuk voor stuk losgehaald, er komt epoxyhars tussen spant en scheepshuid en de spanten worden op elke gang met twee rvs-schroeven aan de buitenkant vastgezet. Op de verzonken schroefkoppen wordt een houtprop gelijmd, waarbij de nerf mooi in dezelfde richting loopt als die van de gang.

Zestienkwadraten

In SdZ 2012.4 schreven we al over nieuwe kwadraten die Jeroen voor zeilschool De Wijde Aa bouwde. Het waren maar liefst tien nieuwe schepen. Ook aan 't Vossehol aan de Kaag leverde hij een vloot nieuwe kwadraten af. Weliswaar met een polyester romp, maar verder met houten spanten, dek en vloer, zodat het toch op een geschilderde houten kwadraat lijkt. Voor de wedstrijdvloot bouwde hij zes nieuwe schepen.

Zelf zeilt hij ook nog wedstrijden in de zestienkwadraat, maar dan in een geleende boot. Het is een plezier om op zo'n houtwerf rond te kijken. Dan zie je plotseling een stel nieuwe masten voor klassenboten liggen. Op mijn opmerking, daar zit veel schaafwerk aan, neemt Jeroen me mee naar een freesbank. Hij laat me een grote, zware frees zien die van een vierkante balk, in een keer een kwart rond kan frezen. Dus de balk gaat viermaal door de frees en hij is rond. Dat scheelt een paar dagen schaven per mast! Dan valt mijn oog op een serie prachtige roeiriemen. Tja, zegt Jeroen, ik heb er al heel wat gemaakt voor snelle gigs. Deze zijn voor de KWVL. Ze zijn hol, licht en sterk en de bladen zijn heel mooi vormgegeven. Samen met een vaste kracht en een of meer stagiaires wordt hard doorgewerkt om alle reparaties en restauraties en deze nieuwe Pampus op tijd voor het vaarseizoen af te ronden. Zo zijn hier al heel wat oude klassenboten van de ondergang gered. Wedstrijdzeilers rijden graag met hun boot op de trailer naar Groningen, omdat ze weten dat hij bij Jeroen in uitstekende handen is.

Kijk voor meer informatie op www.jachtbouwdegroot.nl

Met dank overgenomen uit
De Spiegel der Zeilvaart 22-03.

Pampus 460 is bijna af!

EN DAAR BLIJFT HET NIET BIJ...

De gelukkige eigenaar

Er gonsden al wat namen rond op de steigers toen het vermoeden bestond dat de nieuwste Pampus een eigenaar had gevonden die uit Loosdrecht kwam. Wie zou het zijn? Het kon niet lang geheim blijven: Rob ten Herkel mag zich de supertrotse eigenaar noemen van deze geweldige uitbreiding van de Pampusvloot. Rob: "Ik vond het zo gaaf dat Jeroen een boot op risico bouwt, ik wilde daar aan bijdragen. Dus ik heb hem gekocht en mijn P 300 ingeruild. Ik vind het fantastisch om een splinternieuwe boot te hebben! Een boot die heel anders is dan een Lamme Pampus, daar zal ik nog aan moeten wennen. Ik hoop dat Jeroen een paar keer gaat meevaren want ik kan vast nog wel het een en ander leren." De boot krijgt de naam van Rob's echtgenote Josephine.

De ondernemer

Het is begin juni als we Jeroen de Groot vragen naar de planning. "Ik ben al de hele dag bezig dekbalkjes te plaatsen en de Pampus moet half juli af zijn. Eigenlijk lig ik goed op schema, al komen er soms schades tussendoor die wel wat ophouden."

Is het niet heel uniek om een Pampus op risico te bouwen?

"Eigenlijk wilde ik de boot voor mezelf bouwen. Maar ja, als je iets bouwt is alles ook weer te koop (lachend) en toen was Rob geïnteresseerd en was ik mijn Pampus weer kwijt!"

Klopt het dat er nog meer Pampussen op stapel staan?

"Dat klopt, hierna ga ik weer beginnen met een nieuwe! Er lopen al weer twee gegadigden om me heen, en ik wil nog steeds zelf een nieuwe Pampus hebben."

Hoe kom je aan het hout?

"Dat is geen probleem. Ik heb nog wel 25 kuub mahonie liggen, daar kun je wel 25 Pampussen mee bouwen. De stammen bedoel ik dan. Die reserveer ik lang van te voren bij de houthandel."

Is het hout niet heel duur?

"Dat valt heel erg mee, mahonie is nauwelijks in prijs gestegen de afgelopen 10 jaar, misschien 100 Euro per kuub duurder geworden. Althans de boomstammen. Want de fijnhout handel vraagt wel de hoofdprijs keer 2. Maar het aanbod van stammen wordt wel steeds schaarser. Als ik voor de toekomst nog mahonie wil hebben moet ik dat jaren van te voren reserveren, het moet ook nog 3 jaar drogen natuurlijk. Maar eraan zien te komen, dat wordt de kunst.

Wel een probleem is het teakhout. Dat is er haast niet meer. Een teak dek is eigenlijk al niet meer te doen. Als iemand het echt specifiek wil moet ik op zoek gaan naar lang teakhout maar dat is echt onbetaalbaar geworden. We maken voor de 460 een geschilderd dek, met een hechthout plaat van Okume, dat is wat lichter dan mahonieplaat, dan frees ik het potdeksel helemaal af en daar wordt dan 6 mm massief hout ingelijmd. Dat wordt dan blank gelakt en de rest van de plaat wordt wit geschilderd. In principe zoals de Pampussen er vroeger altijd uitzagen.

Genoeg mahonie voor nog 25 Pampussen

Een jaar of twintig geleden, toen veel oude Pampussen werden gerenoveerd kwam een teak dek heel erg in zwang. Want soms was de romp niet meer zo mooi maar met een prachtig teakdek zag de boot er dan toch weer als nieuw uit. Bij een nieuwe romp is dat niet persé nodig. Ook de teak (fineer) vloerplaten zijn nauwelijks aan te komen. Dat is peperduur maar het blijft het fijnste uit het oogpunt van antislip."

Wat kun je verder nog over het schip zeggen?

"Je probeert natuurlijk altijd wat vernieuwends toe te passen maar in een Pampus is dat niet zo makkelijk. Ik ben nu bezig om op de hevelspanner klossen een paar gelagerde schijven te monteren waar de stag langs geleid wordt zodat het net wat soepeler loopt."

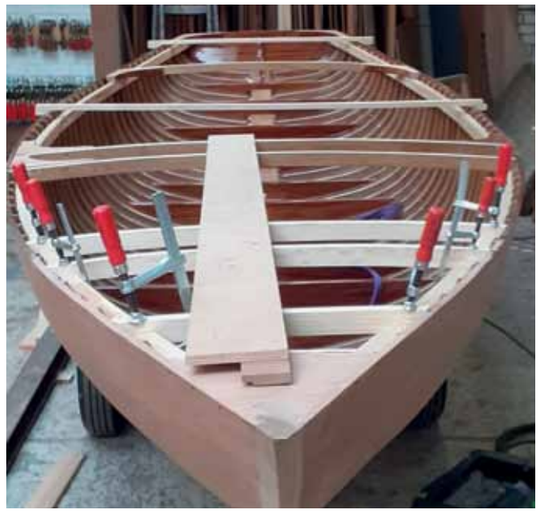

Bij Print Productions Scheveningen kunt u terecht voor onder andere:

- beachflags
- vlaggen
- banieren
- spandoeken
- stickers
- T-shirts
- bedrijfskleding
- belettering
- tassen
- reclameborden

Rhone 32 | 2491 AP Den Haag
070 - 354 25 22 | peterpeet@print-pro.nl
www.printproductions.org | www.beachflags.nl

WINDESIGN

Windesign is een groeiend merk met een bewezen hardware collectie voor Laser® en 420. Daarnaast hebben wij een grote collectie joysticks, coach gear, zeilkleding en betaalbare zeilen voor diverse eenheidsklassen waaronder zeilen voor de Pampus klasse.

Onze ***Pampus zeilen*** zijn geoptimaliseerd naar de laatste regelwijzigingen en zijn gemaakt van de hoogste kwaliteit zeildoek, namelijk Contender Polykote. Meerdere malen zijn de Nederlandse kampioenschappen Pampus dan ook gewonnen met deze zeilen. Voor meer informatie:

Optiparts Marine Equipment
Tel: 030-2414068
E-mail: mail@optiparts.com

JOS SPIJKERMAN

Bovenwindse merkteken RONDINGEN

MERKTEKENRUIMTE
Ruimte voor een boot om een merkteken aan de voorgeschreven zijde te laten liggen. Eveneens, (a) ruimte om naar een merkteken te zeilen als het zijn juiste koers is om er dicht langs te zeilen, en (b) ruimte om het merkteken zodanig te ronden of voorbij te varen om de baan te zeilen zonder het merkteken te raken.

Merktekenruimte houdt echter niet in ruimte om overstag te gaan tenzij hij een overlap heeft aan de binnenzijde en loefwaarts van de boot die merktekenruimte moet geven en hij het merkteken kan bezeilen na het overstag gaan.

In deze bijspijkeren nog geen aandacht voor een situatievraag van zeilers. Hoe kan het ook anders, door corona zijn we pas net weer aan het wedstrijd varen. De keuze van de redactie, uit mijn lijstje met mogelijke onderwerpen, is gevallen op **"Verschillen en overeenkomsten bij een bakboord of stuurboord ronding van een bovenwinds merkteken"**

Al schetsend kwam ik op een zestal mogelijke scenario's. Er zijn er natuurlijk veel meer, die subtiele verschillen opleveren, ook in de regels, maar eerst maar de meest voorkomende. De kernvraag bij elk scenario is natuurlijk of een boot al dan niet recht heeft op merktekenruimte.

Scenario 1 *Bakboord ronding met regels 11 (of 12); mogelijk 17; en 18.2(b)*

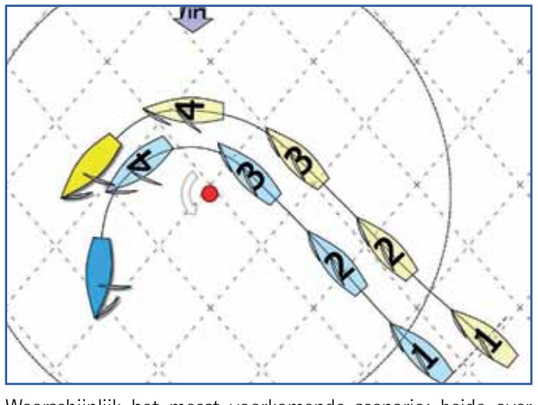

Waarschijnlijk het meest voorkomende scenario; beide over bakboord, op de lay-line; merktekenruimte wordt geregeld door regel 18.2(b); De binnenkomst bij de zone bepaalt of de voorliggende of binnenliggende boot recht heeft op merktekenruimte; de binnenliggende boot mag, omdat zij voorrang heeft, bepalen hoe snel ze afvalt na het merkteken, tenzij zij een regel 17 beperking heeft.

Scenario 2 *Stuurboord ronding met regels 11 (of 12); mogelijk 17; en 18.2(b)*

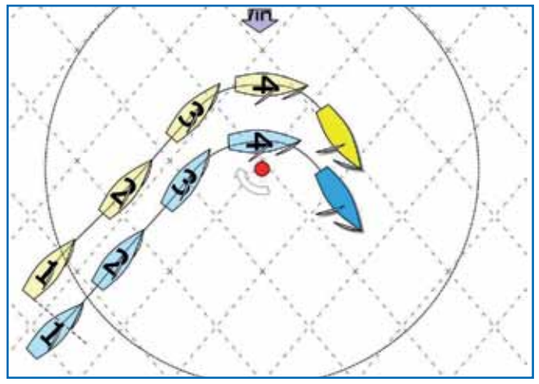

Beiden over stuurboord, op de lay-line; merktekenruimte wordt geregeld door regel 18.2(b); De binnenkomst bij de zone bepaalt of de voorliggende of binnenliggende boot recht heeft op merktekenruimte; de binnenliggende boot mag, omdat zij voorrang heeft, bepalen hoe snel ze afvalt na het merkteken, tenzij ze een regel 17 beperking heeft. Idem aan scenario 1 maar over de andere boeg.

Scenario 3 *Bakboord ronding met regels 11 (of 12); 13; (10) en 18.2(b); 18.2(d); 18.2(a)*

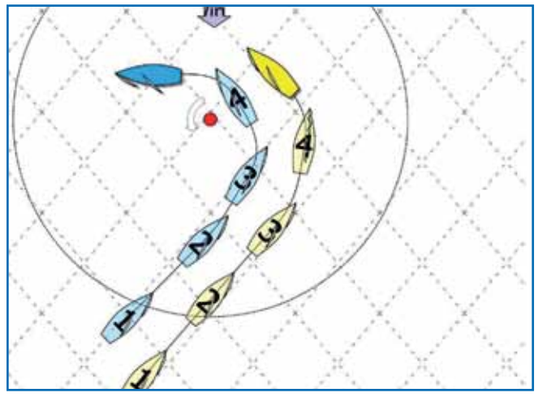

Beide boten over stuurboord boeg, maar ze moet allebei nog overstag om het merkteken te ronden; Bij binnenkomst van de zone is regel 18.2(b) van toepassing; de voorliggende of binnenliggende boot heeft recht op merktekenruimte; regel 18.2(b) gaat echter uit op het moment dat de boot met recht op merktekenruimte door de wind draait;

Bij een binnenliggende boot heeft dat niet zoveel te betekenen omdat, in de definitie van merktekenruimte, deze positie wordt beschermd, met – zeg maar - een verlenging van het recht op merktekenruimte om ook overstag te gaan; Is de buitenliggende boot ook overstag, bepaalt regel 18.2(a) daarna welke boot merktekenruimte heeft. In veel gevallen nog steeds dezelfde binnenliggende boot. Let op, de binnenliggende boot verliest geen merkteken ruimte, als de boot die merktekenruimte moet geven eerst door de wind draait; deze kan alleen loeven tot in de wind, met voldoende ruimte voor de andere boot om tussen haar en de boei langs te kunnen.

Scenario 4 *Stuurboord ronding met regels 11 (of 12); 13; (10) en 18.2(b); 18.2(d); 18.2(a)*

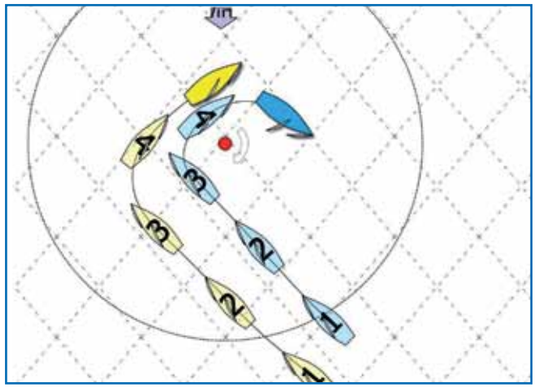

Beide boten over bakboord boeg, maar ze moet allebeide nog overstag om het merkteken te ronden; Bij binnenkomst van de zone is regel 18.2(b) van toepassing; de voorliggende of binnenliggende boot heeft recht op merktekenruimte; regel 18.2(b) gaat echter uit op het moment dat de boot met recht op merktekenruimte door de wind draait;

Bij een binnenliggende boot heeft dat niet zoveel te betekenen omdat in de definitie van merktekenruimte, deze positie wordt beschermd, met – zeg maar - een verlenging van het recht op merktekenruimte om ook overstag te gaan; Is de buitenliggende boot ook overstag, bepaalt regel 18.2(a) daarna welke boot merktekenruimte heeft. In veel gevallen nog steeds dezelfde binnenliggende boot. Let op, de binnenliggende boot verliest geen merkteken ruimte, als de boot die merktekenruimte moet geven eerst door de wind draait; deze kan alleen loeven tot in de wind, met voldoende ruimte voor de andere boot om tussen haar en de boei langs te kunnen.

Dit scenario is in principe hetzelfde als in scenario 3, alleen over de andere boeg.

Scenario 5 *Bakboord ronding met regels 10; 11 (of 12); 13; en 18.1(a); 18.3; 18.2(f) met twee varianten.*

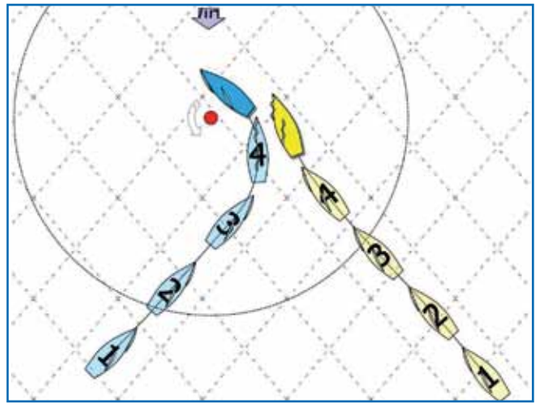

In eerste instantie is regel 18 niet van toepassing omdat boten over verschillende boegen het bovenwinds merkteken naderen. De bakboord boot kan het merkteken bezeilen, de stuurboord boot moet nog overstag. Zolang de stuurboord boot die overstag buiten de zone doet is er niets aan de hand en gaan we meteen naar scenario 1. Gaat de stuurboord boot binnen de zone overstag, is er een uitzondering van toepassing; niet regel 18.2 (met alle (letters)) is dan van toepassing, maar regel 18.3; een regel waar heel veel zeilers zich maar weinig van aantrekken; zolang de boot er tussen past en je de overstag hebt voltooid voordat de bakboord boot bij je is, gaat dat goed. Maar op het moment dat de bakboordboot voor jou moet ontwijken om een aanvaring te voorkomen gaat het fout. In geval dat de bakboordboot besluit om te loeven, zal zij waarschijnlijk hoger dan aan-de-wind moeten varen; dat is een overtreding van 18.3 door de boot die overstag ging. Ontwijkt de bakboord boot door af te vallen en maakt daarmee een binnenliggende overlap, krijgt ze meteen merktekenruimte EN voorrang; Of de buitenliggende boot die merktekenruimte niet kan geven, is geen verontschuldiging. Regel 18.2(f) is niet van toepassing. De keuze om te loeven of af te vallen is aan de bakboordboot.

Scenario 6 *Stuurboord ronding met regels 10; 11 (of 12); 13; 18.2(a); 18.2(f); met twee varianten.*

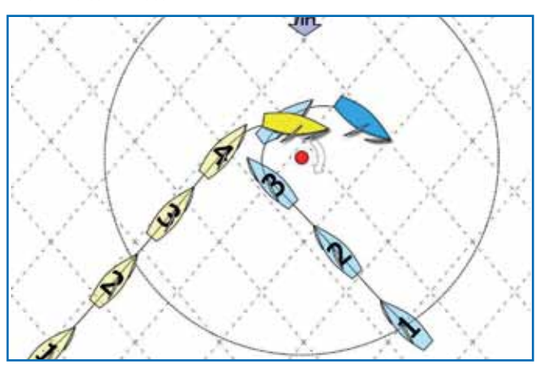

Vervolg op pagina 39

VISSER SHIPPING
sea transport professionals

SEA TRANSPORT TO DESTINATIONS THROUGHOUT WESTERN EUROPE WITH 5 MODERN CONTAINER SHIPS

More than 35 years of experience. Safe, reliable and on time

www.vissershipping.nl

HARD EN HOOG GAAN
Dat is onze passie!

Wedstrijdzeilen voor de eenheidsklassen is maatwerk. Het model, de snit, de doeksoorten, in alles moet de juiste keuze worden gemaakt. Met onze kennis en ervaring gecombineerd met de ontwerpsoftware en vooral de feedback van de zeiler, komen we tot een goed presterend eindproduct.

ZEILMAKERIJ MOLENAAR
ZEILMAKERIJ - SCHEEPSTUIGERIJ - SPRAYHOODS/TENTEN
Zeilmakerij Molenaar v.o.f. | Kerkstraat 31 | 9001 AB Grou

Houtevenement 2022

Vervolg Bijspijkeren

In eerste instantie is regel 18 niet van toepassing omdat boten over verschillende boegen het bovenwinds merkteken naderen. De stuurboord boot kan het merkteken bezeilen, de bakboord boot moet nog overstag. Zolang de bakboord boot die overstag buiten de zone doet, is er niets aan de hand en gaan we meteen naar scenario 2. Gaat de bakboord boot binnen de zone overstag, gaan we naar regel 18.2 (a);

Dus er is voor dit scenario GEEN uitzondering; regel 18.3 is NIET van toepassing in scenario 6. Is de boot die overstag ging vrij voor gekomen, is regel 12 van toepassing en hebben geen van de boten merktekenruimte. Heeft ze een binnenliggende overlap dan heeft ze merktekenruimte inclusief het recht om op te loeven om het merkteken te halen. Als de stuurboord boot echter een overlap van achter aan de binnenkant kan maken, heeft zij recht op merktekenruimte EN voorrang. Maar in tegenstelling tot scenario 5, heeft de buitenliggende boot dan bescherming door regel 18.2(f). Indien ze die merktekenruimte niet KAN geven, hoeft ze dat ook niet te doen.

Nadat ik deze zes scenario's had getekend en de tekst in concept had opgesteld, kwam ik nog op een variant; Wat als de overstag gaande boot in scenario's 5 en 6, die overstag op de grens van de zone doet; met andere woorden, zij draait verder dan in-de-wind buiten de zone, maar voltooit haar overstag in de zone. In scenario 5 maakt dat een heel groot verschil; regel 18.3 gaat alleen maar aan, indien het door de wind gaan binnen de zone valt. In scenario 6 maakt het alleen een verschil of scenario 2 of 6 van toepassing is. Buiten de zone door de wind: Scenario 2; binnen de zone door de wind: Scenario 6.

Hoop dat jullie voor mij een hoop ingewikkelde situaties tegenkomen; want dan wordt er in ieder geval weer gevaren.
Zie jullie op het water.

Jos

Henjo over Rick

IK EN MIJN BEMANNING

Naam: Henjo Zwering
Leeftijd: 51 jaar
Beroep: zzp-er Kapitein Zeevaart/ binnenvaart en onderhoud aan boten.
Rol aan boord: Stuurman van Pampus 31 "Lastpost"

Onze zeilrelatie kenmerkt zich door:
Dat we elkaar goed begrijpen zonder veel woorden te wisselen. Elkaar kunnen aanvullen waar dat nodig is. Rick straalt altijd wel een bepaalde rust uit en die heb ik wel nodig zo nu en dan.

Wat was de jullie beste actie ooit? En wat de slechtste?
NK 2021 Sneekermeer, eerste dag, eerste wedstrijd, eerste keer, eerste plaats. De slechtste actie ooit: de Pampus zo vol zeilen dat we bijna zijn afgezonken onder de ogen van het starteiland tijdens de sluitingswedstrijd 2017.

Wat zou je veranderen als je een dag bemanning was?
Ik zou niet veel willen veranderen aan de boot handelingen, omdat dat toch wel aardig op elkaar is afgestemd. Misschien ik zou me vaker bemoeien met de tactiek en het geven van meer informatie aan de stuurman, zodat deze makkelijker een keuze kan maken in zijn beslissingen.

Voor mij was ons zeil hoogtepunt tot nu toe:
Ik heb er eigenlijk 2:
1.Mijn eerste Sneekweek in 2017 met Diana Visser windkracht 7-8 voor de wind op het Sneekermeer en dan in plané richting Terherne, de kop ging bijna onder, zulke hoge golven stonden er. Maar we hebben het gered. Pffffff, Ik schrok me rot!!
2.Met de katoenen zeilen de haven van de KWVL binnen zeilen {drijven} net voor het diner van het 85 jarig lustrum in 2019.

Wat vind je de minpunten van het Pampus zeilen?
De trailer uit de stalling rijden, dan kranen, de boot optuigen en als je uitgezeild bent dat zelfde verhaal weer, maar dan in omgekeerde volgorde!

Onze sportieve ambities en doelstelling voor dit seizoen zijn:
Onze ambitie is het wat hoger eindigen in de uitslagen. Hopelijk gaat dat lukken met een nieuwe mast en zeilen. Onze doelstelling voor het komend jaar is vooral veel plezier beleven aan het zeilen in de mooie Pampusklasse met een breed veld aan deelnemers. O ja, en geconcentreerder sturen.

Hoe ben je in een Pampus terechtgekomen?
Op het water ben ik opgegroeid. Als klein jongetje geboren aan boord van een binnenvaartschip bij mijn ouders. We voeren door heel Nederland, België en Duitsland. Later zelf kapitein/ schipper geworden en heel wat zeeën, meren, kanalen en rivieren bevaren In de weekenden en tijdens vakantie met vrouw en kinderen op de kotter 'Skadi'. Genieten van wat de watersport te bieden heeft. Het zeilen heb ik van mijn Pake geleerd in een schippersvletje. Deze vlet ligt nog altijd achter ons huis. Later zeilden we hier ook wedstrijden mee tijdens het skûtsjesilen. Het skûtsjesilen werd op latere leeftijd een passie. Net zoals dat van mijn neven Douwe Visser Sneek P 340 en Douwe Visser Grou P 381 en Albert Visser Lemmer P 318.

Vervolg op pagina 44

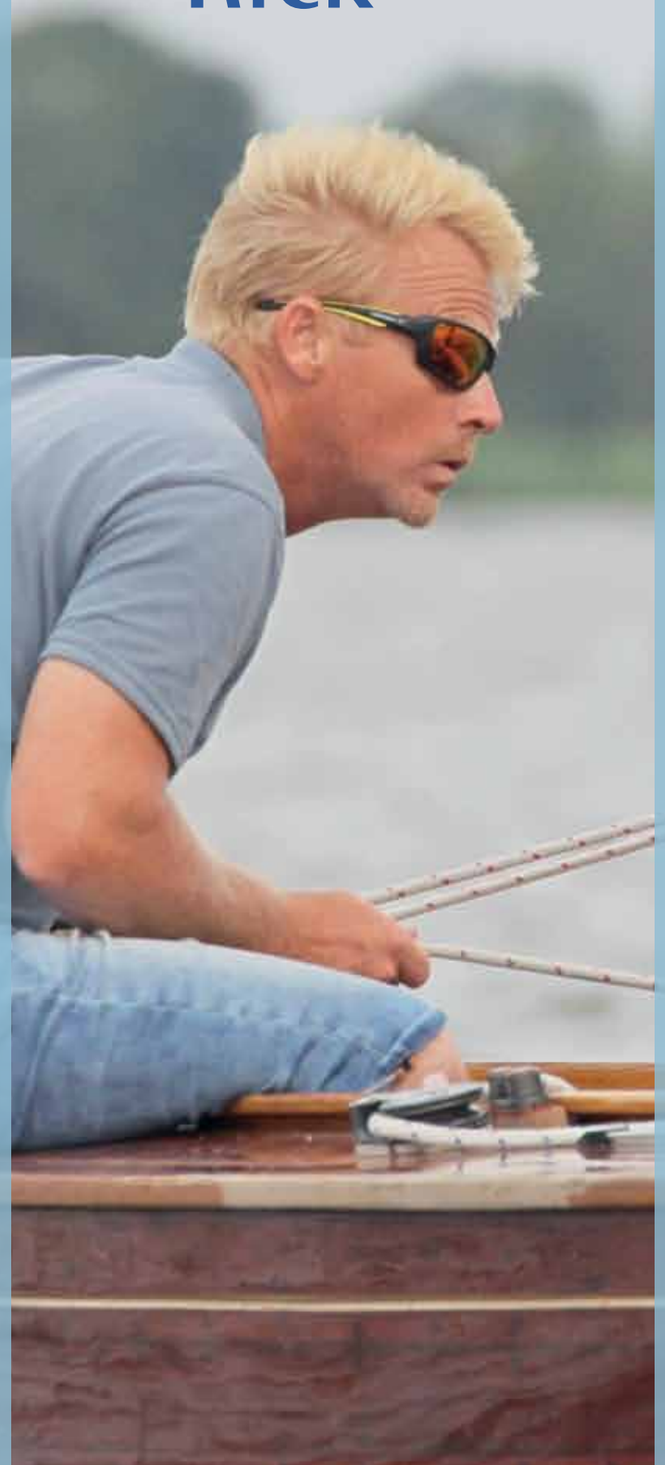

IK EN MIJN STUURMAN

Naam: JRick Janssen
Leeftijd: 30
Beroep: Allround watersport medewerker
Rol aan boord: Bemanning

Wij vullen elkaar aan op de volgende manier:
Door de jaren heen zijn Henjo en ik zodanig op elkaar afgestemd dat wij 'meestal' aan één woord genoeg hebben, dit is natuurlijk handig tijdens een wedstrijd.

Wat was de slechtste actie ooit van je stuurman? En wat de beste?
Echt slechte acties kan ik van Henjo niet bedenken. Uiteraard wel wat onhandige. Zo is hij het eerste jaar een keer plotseling overstag gegaan terwijl ik nog in mijn hangvest overboord hing. Hij probeerde ook weleens een boei bakboord te ronden die stuurboord gerond moest worden. En een moeite dat hij had om de hoogte te houden om hem zonder overstag te halen! De beste actie had hij met het NK op het Sneekermeer. Toen voeren we de eerste wedstrijd een 1. Wat een volle concentratie had hij toen en wat pakten we de vlaagjes mooi mee!

Wat zou je veranderen als je een dag stuurman was?
Helemaal niets. Henjo is een veel betere stuurman dan ik. Wel zou ik me onder de wedstrijd minder bezig houden of de stand van de mast 2 slingertjes voorover of achterover moet, of dat het leioog toch een gaatje naar voren moet of toch maar weer naar achter en me meer proberen te concentreren op waar we heen gaan. Hoewel dit de laatste tijd wel een stuk minder is.

Voor mij was ons zeilhoogtepunt tot nu toe:
Zeilend met het oude katoenen tuig naar het lustrumdiner.

Wat is er zo leuk aan de Pampusklasse?
Dat er zeer fanatiek en op hoog niveau gevaren wordt. Buiten het zeilen om is er ook veel gezelligheid onder de leden.

Heb je nog dromen op zeilgebied?
Hoger eindigen in het klassement. Hopelijk gaat het met de nieuwe zeilen, mast en steeds meer ervaring dit jaar lukken.

Hoe ben je in de Pampus terechtgekomen?
Mijn ouders hebben altijd een zeilboot gehad. Zo ken ik het zeilen al van jongs af aan. De boot lag in Hellevoetsluis en voeren daarom veel op het Haringvliet. Een jaar of tien geleden ben ik betrokken geraakt bij het wedstrijdzeilen. Beer van Arem liet mij kennis maken met het wedstrijd comité van de KWS. Ik was meteen verkocht. De banen uitleggen en goede startlijnen erin leggen werd helemaal mijn ding. Ik raakte ook in contact met de watersportfotograaf Eize Hoekstra. Een aantal jaren ben ik zijn 'piloot' zoals hij dat noemt geweest. Toen Beer, Don en Hidde-jan Pampus 297 kochten heb ik ze de hele winter meegeholpen om hem bij Pieter Boelsma op te knappen. Het daaropvolgende seizoen heb ik o.a. met Beer een aantal evenementen gezeild. Helaas kwam hij in dat najaar 2017 te overlijden. Henjo, die ik al een aantal jaren kende, was dat najaar begonnen met het opknappen van zijn Pampus. Hij had nog geen vaste bemanning, 1 + 1 is 2 en zo waren wij een zeilduo.

Rick over Henjo

Vervolg Henjo

Veel en vaak mee gevaren op de "Sneker Pan". Eerst als opstapper en later als vast bemanningslid tijdens de SKS wedstrijden en evenementen. Prachtig was het om in de voetsporen te treden van je voorvaderen. Zes keer kampioen geworden met Douwe Visser P340 als schipper. Alle posities aan boord van het skûtsje heb ik wel doorlopen, van zwaardenman tot schoten man, op voor-, achter- en midden dek. Behalve de rol als schipper zelf. Aan boord was ook Pieter Boelsma in de rol van adviseur, Pieter Boelsma kan bijzonder mooie verhalen vertellen over het "wel bekende bootje" en zijn gezeilde wedstrijden en tactieken en andere belevenissen.

In drukke periodes werkte ik wel bij Pieter en deed veel schuur- en lakwerk aan Pampussen en andere wedstrijdboten en sloepen. Zo heb ik de P20 en de P6 in de epoxy gezet voor hem. En ook veel andere Pampussen voorbij zien komen. Toen de P6 klaar was mocht ik mee op de maidentrip, Dit was tijdens de openingswedstrijd in 2017. Nou, toen is het Pampus bloed begonnen te stromen! Dit wil ik ook: Zo'n bootje!! Toen kwam mij ter ore dat de P31 te koop stond van Dirk Boomsma in 2017. Er was helaas 10 jaar niet mee gezeild. Er moest nog wel het één en ander aan gebeuren. Maar dat was voor mij alleen maar meer een uitdaging en een leermoment. Het is mijns inziens goed gelukt en ik mag nu met trots zeggen; dat ik "schipper" van mijn eigen Pampus ben.

Het oude schippersvletje

Pampus 31

Vertel eens over je stoere moederschip.

De "Skadi" is van origine {bouwjaar 1913} een beurtscheepje geweest waar vracht mee werd vervoerd. Het is later omgebouwd tot garnalen/mosselkotter voor in de visserij. Het heeft ook nog dienst gedaan als werkschip in de baggerij bij Jan de Nul. En als vogel en zeehonden tel schip op de Waddenzee. Het laadruim en vooronder zijn omgebouwd tot woonkamer, keuken, 3 slaapkamers en een ruime badkamer. Hierdoor is het een heerlijk schip om met het gezin op te verblijven en mooie reizen te maken. Daarnaast als uitvalsbasis met de zeilevenementen. Altijd je eigen plekje te hebben vind ik ook zeer aangenaam.

De Skadi met 3 Pampussen onderweg naar de Meer

Interview Gerlof van der Werf

SAMEN DE SCHOUDERS ONDER HET WEDSTRIJDZEILEN.

Zorgen over het voortbestaan van het wedstrijdzeilen in het algemeen en op onze geliefde plassen in het bijzonder hebben geresulteerd in het Platform Zeilen van het Watersportverbond. Eén van de leden is Gerlof van der Werf uit Sneek, al ruim 30 jaar actief voor de KWS onder andere als voorzitter van de sectie wedstrijdzeilen en van het organisatiecomité van de Sneekweek. Hij doet met grenzeloos enthousiasme zijn uiterste best om de synergie op te krikken tussen meer dan 400 zeilverenigingen, 80 klassenorganisaties en de overkoepelende bond.

Eén van de functies van het nieuwe platform voor de wedstrijdzeil-, kite- en windsurfsport is als volgt omschreven op de website van het Watersportverbond: 'Het platform is bij uitstek de plek voor het actieve contact met, en de inspraak van, aangesloten verenigingen en klassenorganisaties. Hierbij staat de inhoud en niet de (formele) organisatie voorop.' Gerlof van der Werf is langs geweest bij de klassenorganisaties om dat actieve contact in woord en daad gestalte te geven, het Platform te introduceren en ter oriëntatie van wat er op en rond het wedstrijdwater leeft bij organisaties en clubs in het land. Vanwege de coronapandemie is kostbare tijd verloren gegaan, maar ondertussen is de introductie- en oriënteringsslag gemaakt.

Stap zelf eens op het startschip!

Die was hard nodig, want volgens verenigingsman Van der Werf - hij heeft zijn sporen ruimschoots verdiend bij de KWS - leefde de nodige onvrede in de langzaam maar zeker uitdunnende rijen van de wedstrijdzeilers. „Over allerhande dingen", zoals de onder andere koninklijk onderscheiden vrijwilliger zegt. Zonder in details te treden komt het er in het kort op neer dat de stem van de wedstrijdzeilers niet of te weinig werd gehoord.

"Dat kwam ook omdat de verenigingen het lidmaatschap hebben van het Watersportverbond en de stem vertolken van de wedstrijdzeiler. De meesten kunnen zich vast en zeker voorstellen dat het voor een kleine zeilvereniging met een

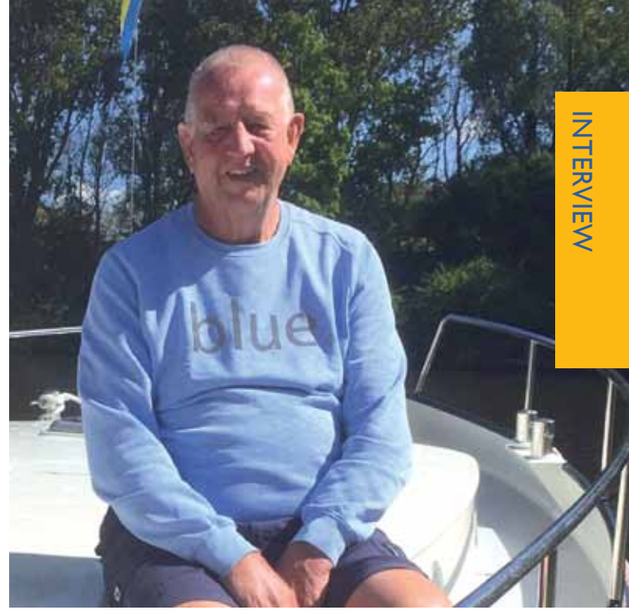

paar wedstrijdzeilers moeilijk is om haar standpunten naar voren te brengen. En via klassenorganisaties lukt het ook niet, want die zijn niet lid van de bond. Daar wringt het, want de sport is van en vóór de wedstrijdzeilers."

Kaag-voorzitter Max Blom heeft, vlak voordat we met het vermaledijde virus te maken kregen het initiatief genomen een aantal medevrijwilligers om zich heen te verzamelen om een platform voor wedstrijdzeilers in het leven te roepen dat past binnen de nieuwe structuur van de overkoepelende organisatie in Utrecht. Zo zijn er verder nog de platforms recreatiesport (veruit de grootste, red.), kanosport én topsport. Ze functioneren gesteund door een gezamenlijke back office waarin Arend van Bergeijk een grote rol speelt onder andere in de communicatie.

Expertises

Binnen het Platform Zeilen is zoveel mogelijk expertise verzameld, zoals die van onze Pampusman Bob Heineke die de technische zaken voor zijn rekening neemt. Gerlof van der Werf houdt zich zoals al duidelijk is geworden bezig met de klassenorganisaties en de verenigingen. Het nieuwe platform onder voorzitterschap van Blom bestaat verder uit Piet Hibma (financiën), Paul de Groot (opleidingen en reglementen), Martine Vos (zeezeilen) en Erik van Vuuren (kajuitjachten). Binnen het platform dat via Peter Burggraaf vertegenwoordigd wordt in het hoofdbestuur van het Watersportverbond wordt naarstig gezocht naar een geschikte man of vrouw voor vaarscholen en jeugdzaken.

Van der Werf dicht Hibma een belangrijke rol toe, omdat al het geld dat onder andere via licenties binnenkomt na aftrek van een stukje overhead besteed wordt aan het wedstrijdzeilen. "Vorig jaar hadden we een klein positief saldo. Dat kan worden besteed om nieuwe projecten te starten voor het wedstrijdzeilen. Wat het dan ook maar mag zijn. Daar beslissen we met z'n allen over."

Vervolg op volgende pagina

Vervolg Gerlof van der Werf

Om het wedstrijdzeilen in stand te houden zal iedereen zijn bijdrage moeten leveren

Om de wedstrijdzeilerij in stand te houden is saamhorigheid cruciaal, weet de 70-jarige Van der Werf. Hoewel hij de Bavaria 36 van hem en echtgenote Marijke heeft ingeruild voor een comfortabele Visser Stevenvlet zal het (wedstrijd)zeilen hem nooit en te nimmer loslaten. "We moeten als wedstrijdzeilers, vereniging- en klassenbestuurders met elkaar in gesprek. Iedereen moet de kans krijgen om zijn stem te laten horen om verschillen van inzicht zo snel mogelijk uit de weg te helpen en goede ideeën naar voren te kunnen brengen. Niet alleen tijdens een massale jaarvergadering maar juist in klein verband."

Om met zoveel mogelijk van de 80 klassenorganisaties te praten heeft het Platform Zeilen dertien avonden georganiseerd waarop 4 à 5 klassen met onderlinge synergie waren uitgenodigd - bijvoorbeeld eenmansklassen, houten boten, grote boten en aangepast zeilen-. "Dat hebben we bewust niet digitaal gedaan", laat Van der Werf weten. "We willen de emotie van de mensen zien. De beleving. We hebben altijd gezegd; het vele reizen is het ons meer dan waard als we de mensen maar spreken."

Tijdens deze zogenaamde 'Muiderzandavonden' is onder andere uitgelegd wat het doel is van het aanvankelijk bekritiseerde licentieverhaal en verder is een schat aan informatie op tafel gekomen waarmee het Platform aan de slag is en nog gaat. Heel klein voorbeeldje: waarom zou je als kleine vereniging niet twee klassen tegelijk kunnen laten starten? Zo kan ook een klein veldje boten wedstrijdzeilen en ontlast je de zo langzamerhand onder druk rakende vrijwilligers in de wedstrijdorganisaties enigszins. Van der Werf: "Met bijvoorbeeld 4 Ynglings en 5 Vauriens heb je dan toch een startveldje van negen en kun je je wedstrijdje zeilen... Dat is toch wat we graag willen met z'n allen. Voor alles is een oplossing."

ICT-slag

Het platform wil graag een ICT-slag maken in de uitslagenverwerking, inschrijving en betaling. Dit alles om het de wedstrijdzeiler makkelijker te maken. Dat is ook handig voor Pampus. ,"Een hele grote klasse", knikt Van der Werf die tijdens het Houtevenement op het Sneekermeer aan de fok van Pampus 6 werd gespot.

"Een hele grote klasse waar nog steeds groei in zit. Jullie als Pampuszeilers verwachten van de verenigingen een goede wedstrijdorganisatie. Maar die hebben het steeds moeilijker om bezetting rond te krijgen. Op het startschip, in de jurykamer of bij de standby. Noem maar op. Ook in onze gesprekken met de Pampusclub draait het dan om bewustmaking. Het is niet altijd maar logisch dat er genoeg kundige vrijwilligers op het startschip zitten. Dus wij willen oproepen om wanneer je eens een serie niet kunt varen om wat voor reden dan ook; stap zelf eens op het startschip! Ervaar hoe leuk dat kan zijn. Stel je beschikbaar als jurylid. En volg daarvoor eens een opleiding."

Voor dat laatste maakt met name Paul de Groot zich sterk. Hij was zelf ooit een van de jongste wedstrijdleiders in de hier en daar vergrijzende wedstrijdzeilwereld. Tegenwoordig hoef je niet meer zoals vroeger een hele rits zaterdagen naar Utrecht omdat veel cursussen nu heel gemakkelijk online zijn te doen. „Paul doet op dit gebied verschrikkelijk veel werk om alles te digitaliseren. Een cursus wedstrijdleider 4 of stand by is thuis achter de laptop in afzienbare tijd te doen. Om het wedstrijdzeilen op de lange duur in stand te houden zal iedereen daarin zijn bijdrage moeten leveren. Daar moeten we ons als wedstrijdzeilers bewust van zijn."

Verjonging

Het Platform Zeilen, blij dat het windsurfen terugkeert op het wedstrijdwater, zegt zijn uiterste best te doen om zo snel mogelijk zicht- en meetbare resultaten te laten zien. Eén van de speerpunten is de aanpak van de vergrijzing in onder andere de Technische Commissies. Daar ligt kwetsbaarheid op de loer. Er moeten zo snel mogelijk jongeren komen die voor het te laat is de grote kennis van de oude garde overnemen.

Dat geldt ook voor de protestkamers. Daar zit nu veel waardevolle knowhow. De zittende mensen met veel kennis van zaken moeten de jongeren met belangstelling, en die zijn er, bij de hand nemen en kansen geven om het op den duur over te nemen. "Want wat als de oude garde wegvalt?", vult Van der Werf het antwoord zelf in. "Dan heb je een groot probleem. Verschillende klassen zoals de Pampus geven dit ook aan. Die maken zich daarover zorgen met name op het technische vlak, zo lieten ze dat in september 2020 bij een van de eerste gesprekken namens het Platform Zeilen weten. Er zijn aan de andere kant gelukkig ook goede initiatieven. Zo is in de Regenboog een aantal mensen opgeleid om een boot, de romp en de inrichting te kunnen meten."

Platform Zeilen dat via haar contacten vinger aan de pols wil houden bij World Sailing met betrekking tot de wedstrijdreglementen, zet zich in om verenigingen te ondersteunen jeugd te enthousiasmeren voor de wedstrijd-zeilsport. Het aanbieden van trainingen waarbij e-learning een rol speelt is belangrijk. Bij veel verenigingen organiseren klassen zoals Pampus en eenmansboten als O-jol, Finnjol en Laser op doordeweekse avonden onderling trainingswedstrijdjes.

Potentiële nieuwe wedstrijdzeilers zijn, zo weet Van der Werf, onder andere te vinden bij de scouting in Nederland. "Dat is een gigantisch grote groep jeugd. Scouting Nederland houdt jaarlijks een NK waar meer dan honderd Lelievlets zijn. Ook deze bemanningen hebben nu licenties nodig. Het geld gaat naar hun terug om opleidingen te bekostigen voor jury, wedstrijdleiding, standby, etcetera waarbij we hopen dat er aansluiting komt met de watersportverenigingen. "Zo kan het volgens Van der Werf geen kwaad om ook bij Nederlandse studentenkampioenschappen te gaan kijken en zeilscholen en hun instructeurs te bewegen om als de jeugd de basiskennis onder de knie heeft eens een wedstrijdje te varen.

Het Platform Zeilen, dat het jammer vindt dat de ontwikkeling van de nieuwe structuur twee jaar werd vertraagd door corona, is blij met de nieuwe lichting wedstrijdleiders die zich al aandient op Loosdrecht, de Kaag en bij de KWS. Vast en zeker op nog meer plaatsen. "Die kant moeten we ook echt op willen we over tien jaar nog wedstrijden kunnen zeilen. En dat willen we toch heel graag met zijn allen? Het zeilen is gewoon een super mooie sport. We moeten proberen de wedstrijdzeilers op alle mogelijke manieren zien te faciliteren. Het is in ieder geval mijn persoonlijke drive om dat via het Platform Zeilen met z'n allen voor elkaar te boksen."

Sjoerd Stiensma

DOOR WALTER VAN VOORST VAN BEEST

10 vragen aan
ARJEN KORT

Sluitingswedstrijden 2019 met bemanning Rick Jansen

Arjen, lid van verdienste van de Pampusclub ontvangt de peddel uit handen van Peter Hoogendam

"Als je in het comité zit ga je beter zeilen"

1. De meeste Pampuszeilers kennen je wel, maar wil je nog een keer in het kort vertellen in welk warm zeilersnest je opgegroeid bent en hoe je in de Pampus terecht bent gekomen?
Ik ben qua zeilen opgegroeid in Friesland. Vanuit de Flits naar de Schakel overgestapt en al vrij snel in 16m² beland. Op dat moment zeilde mijn vader (Harry Kort) al Pampus. Een van mijn eerste wedstrijden in de Pampus was op Goingarijp samen met mijn broertje Hidde tegen de Potma's. De eerste wedstrijd was voor hen, wij pakten de tweede pot. Die wedstrijd vergeten Hidde en ik nooit meer. In de beginjaren (2004) veel met Tom Otte gevaren in diverse leenboten en de laatste jaren steeds meer in de 416.

2. Obbe de Groot is familie van je en heeft een aantal prachtige snelle houten schepen in zijn garage gebouwd. Kan je wat vertellen over deze bijzondere man en dan speciaal over het geheim van zijn drie super snelle Pampussen?
Obbe de Groot was mijn Pake (Opa). Hij bouwde hobbymatig wedstrijdschepen en na zijn pensioen zette hij een tandje bij. Hij bouwde Valken, Zestienkwadraten, Twaalfvoetsjollen, Schakels, Flitsen en ook drie Pampussen. Omdat hij de tijd had kon hij uiterst secuur en kwalitatief hoogwaardig bouwen. Het geheim van de bouwer? Daar heb ik geen actieve herinnering aan...

3. Ik herinner me hoge noteringen bij diverse kampioenschappen in Pampus, 16m²,12-voetsjol. Misschien was er meer, maar ik zie nog geen Pampus blauwe wimpel bij je hangen. Ben je dat nog van plan en wat moet je als Pampus zeiler doen (en laten!) om nationaal kampioen te worden?
Ik heb het afgelopen jaar voor het eerst mee mogen doen aan de Primus inter Pares omdat ik in 2020 Nederlands Kampioen ben geworden in de Twaalfvoetsjol. Dat is tot op heden mijn enige blauwe wimpel als stuurman. In het verleden heb ik in diverse klassen mogen ruiken aan de titel, dus de eerste titel was een bijzonder moment voor mijzelf. Op de PIP werd ik derde, voorafgaand had ik getekend voor het podium maar achteraf had er dat evenement wel meer in gezeten. Zo had natuurlijk elke deelnemer zijn eigen verhaal. Die Pampuswimpel zou een meer dan welkome aanvulling zijn in mijn prijzenkast. Natuurlijk zou dat fantastisch zijn. Wat ik ervoor moet doen? Een zeer constante serie neerzetten, risico's mijden en vooral rustig blijven.

4. Je bent waarschijnlijk vanaf het begin de trouwste winterzeiler. Kan je de 'nog niet' deelnemers vertellen waarom dat nou zo leuk is en echt niet zo koud als ze denken?
Eén dag in de maand lekker het water op, prachtige wedstrijden in een zeer sterk veld. Drie of vier potjes op het scherpst van de snede en weer naar de wal. Boot op de kar, één koud biertje en weer naar huis. Heerlijk! Als ik maandag weer aan het werk ben snappen mijn collega's niet dat ik het leuk vind om 's winters het water op te gaan, ik kan er dagen van nagenieten.

5. Op zeilgebied heb je organisatorisch je steentje ruimschoots bijgedragen. Door corona zijn veel vrijwilligers andere dingen gaan doen. Herken jij dat ook en wat moet er gebeuren om dat weer op peil te krijgen?
Na twee jaar nagenoeg geen activiteiten merk ik binnen de diverse vrijwilligersfuncties die ik bekleed dat de betrokkenheid vanuit de achterban is afgenomen. Mensen hebben andere vormen van vrijetijdsbesteding gevonden, voelen minder betrokkenheid bij hun vereniging of hebben fysiek een jasje uitgedaan na een besmetting. Wij merken dit bij de KWS ook. Het wordt een hele uitdaging om genoeg vrijwilligers op de been te krijgen om de Sneekweek te kunnen organiseren. Tegelijkertijd ben ik ervan overtuigd dat dit ook weer herstelt wanneer het sociale leven weer op het pre-corona niveau komt. Het komt goed maar er moet nu wat harder aan getrokken worden.

6. Qua zeiltechnische vernieuwingen is het de laatste jaren rustig binnen de Pampusklasse. Misschien is 'duurzaamheid' en 'laagdrempeliger speciaal voor de dames' een reden om daar weer eens op een andere manier naar te kijken? Ik denk aan zeilen die wellicht wat duurder zijn, maar veel langer mee gaan en voor de (dames!)bemanning een (vrijblijvende) aanpassing van de kuiprand zodat het naar binnen en naar buiten gaan comfortabeler gaat. Wat vind je daar van, en heb je nog andere voorstellen?
Ik vind het hangen voor de bemanning van de Pampus wel een uitdaging, het blijft toch een vorm van zelfkastijding. Ik kan me voorstellen dat dit voor dames een barrière opwerpt om als bemanning mee te gaan en diep te hangen. Op de plek waar gehangen wordt de stootlijst en kuiprand afschaven zou het comfort zeker verbeteren. Esthetisch niet de fraaiste oplossing, wel praktisch.

Vervolg op volgende pagina

7. Ooit werd je door Kooistra voor de leeuwen gegooid als wedstrijdleider op het IJsselmeer en sindsdien ben je een gewaardeerd wedstrijdleider. Eén van je uitspraken is: als je in het comité zit ga je beter zeilen. Klopt dat?
Lang, lang geleden zat ik bij een WK Yngling in het comité als opgeschoten jochie. Nadat ik denk ik vrij 'duidelijk' had aangegeven dat het anders moest was Jan zijn reactie: "Als jij het allemaal zo goed weet, doe het morgen dan zelf maar." Slik, euhhhh…. en toen dacht ik: Als je zo'n grote bek hebt Arjen, dan moet je het ook waarmaken. De volgende dag was ik wedstrijdleider onder auspiciën van Jan en zo hebben we veel evenementen samen gedraaid. Zeer veel geleerd als wedstrijdleider en ook zeker als zeiler. Beter in de gaten krijgen waarop gelet wordt, wat de overwegingen van een comité zijn. Als zeiler word je daar meer allround van.

8. Je vaart wedstrijd in verschillende klassen, dus je hebt een goed overzicht van de verschillende 'formats' die er gebruikt worden. Is de Pampusclub op de goede weg met NK en NK Sprint, met upwind /downwind en plassenbanen?
Voor alle genoemde formats is een 'markt'. Ik denk dat de mix juist goed is. De jaarprijs is dan een goede afspiegeling van wie allround de beste is. De discussie rondom de ontwikkelingen zou constructief moeten zijn en niet verzanden in 'welles/nietes 'en 'voor/tegen'. Dat laatste ligt wel op de loer.

9. In het Bestuur van de Pampusclub hield je je gedurende 6 jaar(!) voornamelijk bezig met het uit de kinderschoenen halen van de website en de social media. Dat is goed gelukt! Kan je naar de toekomst gericht aangeven wat idealiter de doelstelling en taakverdeling zou moeten zijn tussen Pampusnieuws, de website van de Pampusclub en de social media?
Als ex-bestuurslid moet je niet over je graf heen willen regeren. Juist de roulatie van bestuursleden maakt dat een bestuur actueel en relevant blijft. Nieuwe inzichten, nieuwe ideeën moeten ruim baan krijgen. Binnen de huidige bezetting van het Pampusclub bestuur zie ik dit meer dan goed gaan.

10.De traditie is dat je de 10e vraag zelf mag bedenken.
Vergeleken met negen voorgaande vragen is dit de lastigste. We hebben de laatste tien jaar als Pampusclub een enorme groei meegemaakt. Absolute groei en relatieve groei. Wedstrijdklassen worden over het algemeen kleiner maar onze velden blijven stabiel en worden zelfs groter. In mijn ogen is de eenheid binnen de klasse een pijler van het succes.

Om ons heen zien we dat het gebrek aan eenheid tot ellende kan leiden

Om ons heen zien we dat het gebrek aan eenheid tot ellende kan leiden. De Regenboogklasse heeft hier in het verleden mee te kampen gehad en ondervindt hier nog steeds de naweeën van. Momenteel wordt er een verhitte discussie gevoerd in de 12voetsjol rondom de klassenvoorschriften. Dit komt de sfeer in de klasse niet ten goede en dat is weer niet uitnodigend voor potentiele nieuwe jollenzeilers. Ik denk dat we hier als Pampusklasse scherp op moeten blijven, zoals we dat de afgelopen jaren hebben gedaan. De meting van schepen in de winter is hier onderdeel van. Het uitrollen van deze uitgebreide controles kende natuurlijk kinderziektes en we kwamen onderweg zaken tegen waar voorafgaand niet over nagedacht hadden. Na een paar jaar is dit opgelost en is nagenoeg iedereen zeer tevreden met deze controles. Ik ben ervan overtuigd dat de eenheid een groot goed is, evenals de sfeer in de klasse!

Pampusjubileum 2019 met vader Harry aan de fok

Het was weer een WARME WINTER

VOORTSCHRIJDEND INZICHT AANLEIDING TOT AANPASSINGEN IN HET HERMETINGSPROTOCOL

Zoals bij de meeste Pampuszeilers bekend is streeft de TC van de Pampusklasse er naar om elke winter een drietal Pampusschepen aan een hermeting te onderwerpen. Uit de deelnemende schepen van een NK worden hiertoe drie schepen door middel van loting geselecteerd.

Zo'n hermeting van schepen vindt in de regel in de winterperiode plaats en levert elk jaar weer behoorlijk wat georganiseer en overleg op om alles uiteindelijk positief te kunnen afronden. Vandaar een warme winter.

In de afgelopen jaren zijn er 17 Pampusschepen in de vorm van een hermeting de revue gepasseerd, waarvan drie schepen in de winterperiode 2021 / 2022. Hermeting is een proces dat de TC en dus de Pampusklasse als geheel in staat stelt om een beeld te krijgen van de technische staat van de schepen als het gaat om het voldoen aan de Klassenvoorschriften (KV).

Hermeting van Pampusschepen heeft in alle gevallen geleid tot een positief resultaat in die zin dat alle opnieuw gemeten schepen voldoen aan de KV en competitief zijn of kunnen zijn op de wedstrijdbanen. Dit laatste wil niet zeggen dat er bij hermetingen geen gebreken of afwijkingen aan het licht zijn gekomen. Gelukkig blijken de bij meting geconstateerde afwijkingen in alle gevallen opgelost te kunnen worden, niet in de laatste plaats door de medewerking en bereidwilligheid van de eigenaren van de betreffende schepen.

Het in de loop van de jaren hermeten van Pampusschepen heeft onder andere gezorgd voor het nodige voortschrijdend inzicht betreffende afspraken en procedures m.b.t de uitvoering van de hermetingen. Om die reden is er eerder al besloten om een "hermetingsprotocol" op te zetten: een set met afspraken om de meting van de schepen in goede banen te leiden.

Zoals niet ongewoon leren wij als TC van de eerder uitgevoerde hermeetsessies. De ervaringen met de tot nu toe gehouden hermetingen zijn voor de TC aanleiding om een paar wijzigingen in de tekst van het "hermetingsprotocol" door te voeren. Naast de aanpassingen in de tekst van het protocol lijkt het ons goed om het protocol ook weer onder jullie aandacht te brengen. Want iedere Pampuszeiler kan ermee te maken krijgen.

Hiernaast het "hermetingsprotocol" met in kleur gemarkeerd de aanpassingen in de tekst.

Verder rest ons als TC jullie een prachtig zeilseizoen toe te wensen.

TC Pampusklasse
Jeroen de Groot
Gerard Biesot
Bob Heineke
Hans Beekhoven, voorzitter

HERMETINGSPROTOCOL PAMPUSKLASSE D.D 21-02-2022

Dit protocol dient als procedure beschrijving bij een hermeting van door de Pampus klassenorganisatie via loting aangewezen Pampusjachten.

DIT PROTOCOL OMVAT;

- De loting voor hermeting
- De procedure bij hermeting
- De conditie waaronder de meting plaats vindt.

DE LOTING VOOR HERMETING

1. Een loting selectie voor hermeting van een Pampusjacht vindt plaats naar aanleiding van de jaarlijkse wedstrijden om het NK in de Pampusklasse.
2. Naar aanleiding van een NK in de Pampusklasse worden jaarlijks drie schepen geloot voor hermeting. Eén schip uit de eerste 15 van het eindklassement (goldfleet) en twee schepen uit de groep deelnemende schepen die in dat eindklassement op de 16 plaats of lager eindigen (gold – en silverfleet samen). De uitkomst van de loting waarbij deelnemers wordt verzocht hun schepen voor meting beschikbaar te stellen kan tijdens het "splitsingsdiner" plaatsvinden of anders binnen vier weken na het bekend worden van het eindklassement van het betreffende NK.
3. Een schip dat aan hermeting onderworpen is geweest kan binnen een termijn van 7 jaar niet opnieuw verzocht worden aan een hermeting deel te nemen, tenzij het schip van eigenaar is gewisseld.

DE PROCEDURE BIJ HERMETING

1. De hermeting dient binnen een halfjaar na de datum van loting van een schip plaats gevonden te hebben.
2. De meting dient uitgevoerd te worden door een door het Watersportverbond aangestelde meter.
3. De Pampus klassenorganisatie geeft opdracht tot de uitvoering van de hermeting aan de Verbondsmeter.
4. De kosten van de uitvoering van de hermeting door de Verbondsmeter zullen door de Pampus Klassenorganisatie gedragen worden.
5. De hermeting van het schip zal plaats vinden aan de hand van het zo genaamde Meetrapport voor de Pampusklasse van het Watersportverbond.
6. De resultaten van een hermeting van een Pampusjacht zullen uitsluitend bekend worden bij het Bestuur en de Technische Commissie van de Pampusklasse en de eigenaar van het schip.
7. De eventueel bij hermeting geconstateerde afwijkingen of gebreken aan het Pampusjacht dienen door de eigenaar van het schip hersteld dan wel aangepast en aan de Verbondsmeter aangeboden te worden ter goedkeuring. Voordat de boot volledig is goedgekeurd kan niet worden deelgenomen aan officiële wedstrijden.
8. Bij eventueel geconstateerde afwijkingen of gebreken aan het schip, geconstateerd tijdens de hier bedoelde meting, heeft het Watersportverbond het recht het certificaat van het schip in te trekken.

DE CONDITIES WAARONDER EEN HERMETING PLAATS VINDT

1. De hermeting van de drie door loting geselecteerde schepen zal zoveel als mogelijk is op één daarvoor geschikte locatie plaatsvinden. De eigenaar van het te hermeten schip zorgt zelf voor transport van het schip naar genoemde locatie op een, voor hermeting, in overleg gekozen dag en tijdstip.
2. De hermeting vindt plaats in een binnenruimte (hal /schuur /werkplaats) die, naar het oordeel van de Verbondsmeter, voldoende groot is en voorzien van een vlakke – verharde vloer om de meting te kunnen uitvoeren. In genoemde ruimte, of in de nabijheid, moet een kraan of hijsinrichting aanwezig zijn om het schip te kunnen wegen.
3. Het te meten schip dient zodanig op een bok, kar of trailer opgesteld te zijn of kunnen worden zodat het waterpas gesteld kan worden. In geval van een kar of trailer dient deze uit de vering te zijn getild en voldoende ruimte onder de romp te bieden om de metingen te kunnen verrichten.

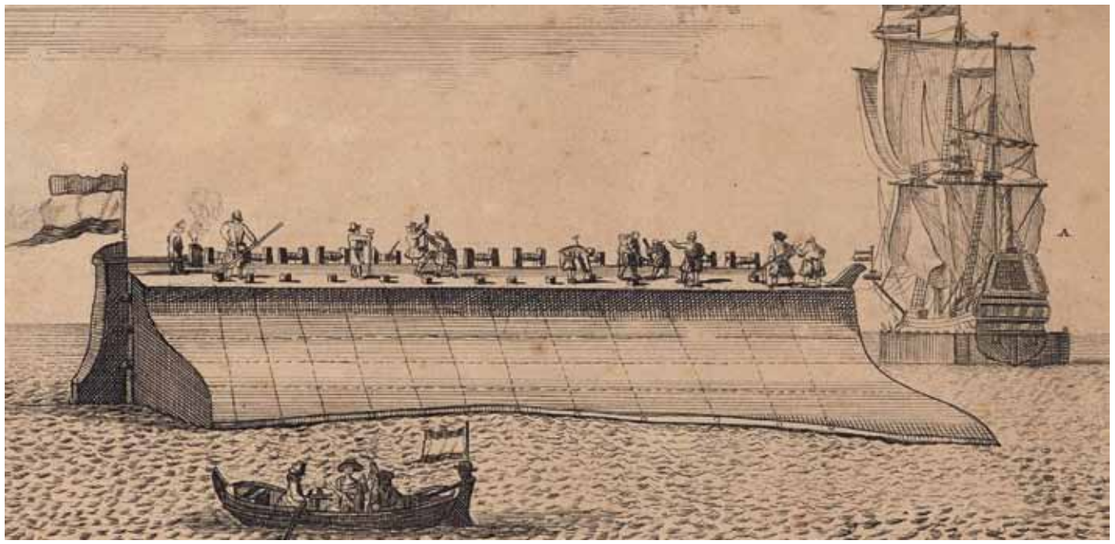

Waar komt de naam ‘PAMPUS’ eigenlijk vandaan?

HISTORICI STONDEN LANG VOOR EEN RAADSEL

Waarschijnlijk kent u het wel: Je loopt even bij een bekende naar binnen voor een kopje koffie en zit gezellig de dingen door te nemen. Plots zit de tafel vol met spontane ‘voorbijgangers’ die hetzelfde in gedachten hadden. Zo kwam ik in gesprek met de beheerder van het forteiland Pampus en al snel ging het over de link met ons zeiljacht en de daarbij behorende historie.

De beste man had het verhaal wel eens gehoord maar was kennelijk geen zeiler. Hij vertelde spontaan over de schepen die ‘voor Pampus lagen’ en over ondieptes, geulen en scheepskamelen. Nog leuker was dat de bemanning van de schepen niet van boord mochten omdat men dan de gage meteen zouden verbrassen in het café en daar zou moeder de vrouw niet blij mee zijn. Al doende werd er drank en ander ‘vertier’ naar de boten gebracht. De boog kon natuurlijk niet altijd gespannen staan. “De naam Pampus mag dan bekend zijn van het fort en jullie boot, maar waar komt de naam zelf dan weer vandaan?” opperde de beheerder nog voordat hij weer de deur uitliep. “Zoek dat maar eens uit!”

Bovenstaande gebeurtenis werd opgetekend door Thom van der Pol uit Loosdrecht. Tijdens de lock down besloot hij in de geschiedenis te duiken. Met dank aan de bibliotheek van Het Cultureel Erfgoed en de heer J.D. van der Tuin in het bijzonder ontdekte hij onderstaande informatie uit 1994.

De naam Pampus in historisch perspectief

Laten we beginnen met het meest bekende: het forteiland iets ten noorden van Muiden. Dit kent natuurlijk iedereen lijkt me maar er is meer. Het blijkt ook een verbinding te hebben met een ondiepte voor de monding van het IJ bij Amsterdam. Vooral bij zuiden- tot westenwind werd de waterdiepte op ‘het’ Pampus als gevolg van afwaaiing zo sterk verminderd dat geladen schepen ofwel lang moesten wachten tot de waterstand weer zo hoog was dat ze door konden varen, ofwel een deel van de lading op zee moesten overladen in zogenaamde lichters.

De naam Pampus wordt het eerst vermeld in het jaar 1531

Daaraan danken we de uitdrukking ‘voor Pampus liggen’. Volgens Van Dale’s Groot Woordenboek der Nederlandse Taal: dronken zijn (die herken ik maar al te goed), in zwijm liggen door de warmte, niet in staat tot bewegen door overmatig eten (ken ik ook). Als we kijken naar het historische gegeven kunnen we eigenlijk ook ‘niet verder kunnen’ toevoegen. Maar kwam de naam Pampus nou van de ondiepte of het eiland? Voordat we deze vraag kunnen behandelen moeten we eerst vaststellen welke van de twee het oudste is: de ondiepte of het eiland. Op kaarten uit het begin van de zeventiende eeuw wordt het Pampus aangeduid als een geul tussen het Muiderzand (ah, die kennen we ook!) en de kust van Waterland, die het IJ verbindt met de Zuiderzee nu IJsselmeer genaamd. Het was de ondiepste plek in de vaarweg tussen

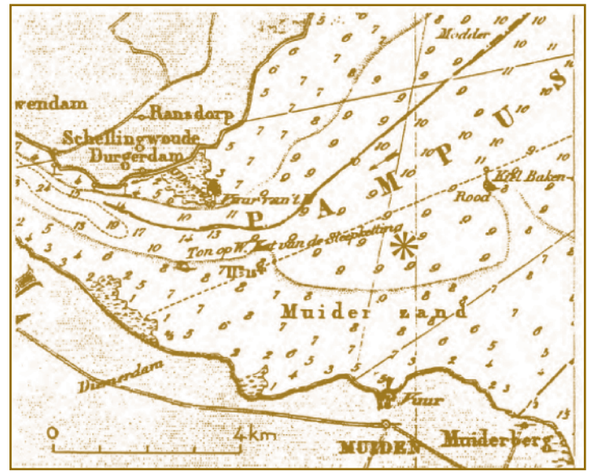

Kaart van de Zuiderzee, 1852, detail waarop met een asterisk de ligging van het in 1895 voltooide fort Pampus is getekend

Amsterdam en de Noordzee. Naarmate er voor zeevracht steeds grotere en meer-diepgaande schepen werden ingezet werd deze ondiepte een steeds grotere belemmering voor de scheepvaart. Bij ongunstige wind in combinatie met laagtij lagen die vaak lang voor Pampus te wachten.

Scheepskamelen uit 1691

Deze ongelukkige situatie heeft men geprobeerd te verhelpen door het inzetten van scheepskamelen, een uitvinding uit 1691 van Meewis Meyndertse Backer. Twee drijvende bakken werden aan weerszijden van het schip bevestigd (met balken door de romp heen) en vervolgens leeggepompt, waardoor het schip minder diepgang had en over de ondiepte getrokken kon worden. Op een kaart uit 1852 staat de plaats nog aangegeven van de verankering van de sleepketting. De ‘kamelen’ waren in gebruik totdat in 1824 het Noorhollandskanaal werd geopend. Ideale plek voor het forteiland

De bouwgeschiedenis van het Forteiland strekt zich uit over de periode 1887 tot 1895. Het Forteiland Pampus maakte deel uit van de stelling van Amsterdam en is gebouwd op een kunstmatig eiland op een hoger gedeelte van het Muiderzand, ongeveer 4 km ten noorden van Muiden (zie afbeelding). Het eiland ligt dus niet op ‘het’ Pampus zelf maar aan de zuidkant ervan op een zandbult. De bodem was daar dus steviger en de locatie zat de scheepvaart niet in de weg. Kortom het was de meest ideale plek om te bouwen. De naam van het eiland komt dus van de ondiepe geul tussen het IJ en de Zuiderzee.

Hoe kwam men dan aan de naam zelf?

De naam Pampus wordt het eerst vermeld in het jaar 1531. De herkomst en geschiedenis ervan is buitengewoon gecompliceerd en er zijn dan ook verschillende pogingen gedaan om dit te duiden. Volgens G. Karsten zouden we voor ‘pamp’ ook ‘pomp’ mogen lezen en zou een pomphuis (Pamphuus…Pampus) te maken hebben met het leegpompen van de genoemde scheepskamelen. Echter heeft zo’n ‘huus’ nooit bestaan, al het pompwerk werd aan boord gedaan.

Een andere optie meende men te zien in de voorkomende woorden Pampois, Pampoiezs of Pampeus, ook een belemmering maar dan bij Lübeck in Duitsland. Het schijnt zwaardschede te betekenen naar de vorm van de geul. Historici achtten deze theorie niet aannemelijk en men moest een meer natuurlijke verklaring voor de naam zoeken. Het meest waarschijnlijk was Pampus een soortnaam dat in een groot gebied bekend was maar al vroeg ook weer uitgestorven is voor het in schrift gebruikt werd. Rentenaar concludeert dat het element ‘pamp’ soms een opgebolde vorm van een locatie kon inhouden en soms duidde op de aanwezigheid van een brijachtige massa. Het lijkt dus logisch om het van een geologische kant te benaderen.

Van het Oer-IJ tot Muiderzand

Het ontstaan van het Pampus hangt nauw samen met die van de Zuiderzee en het toenmalige Oer-IJ. Het Oer-IJ is ontstaan uit de loop van de meest noordelijke tak van de Rijn, de bekende (Utrechtse) Vecht. Ongeveer 5000 jaar geleden mondde de rivier uit in zee via een zeegat tussen Haarlem en Uitgeest dat in de loop van de tijd steeds meer naar het noorden verplaatste en eindigde tussen Egmond en Bergen aan Zee waarna verzanding en overgroeiing plaatsvond. Rond het jaar nul was dit Oer-IJ afgesloten van de Noordzee en vormde het met vele andere wateren in Noord-Holland een afgesloten binnenwater met een verbinding met het Flevomeer (later Almere, Zuiderzee en IJsselmeer). Waar het Oer-IJ in het Flevomeer uitmondde was aan de zuidelijke oever verspoeld pleistoceen zand afgezet, het Muiderzand.

Was ist das für eine Pampe?

Ten noorden daarvan bevond zich een diepere stroomgeul die echter al snel dichtslibde als gevolg minder stroom doordat men sinds de veertiende eeuw de vele achterliggende wateren had afgedamd. Het slib dat hierbij werd afgezet gaat tot enkele meters diepte en is zéér fijn van samenstelling, zo fijn zelfs dat het als ‘Pampus’ kan worden aangeduid.

Vervolg op volgende pagina

Vervolg naam Pampus

In het tegenwoordige Duits gebruikt men nog de woorden 'Pamps' en 'Pampes' in de betekenis van 'dicker Brei'. 'Was ist das für eine Pampe?' of 'Man gibt mir nur diese pampe zu fressen'. Zoals we eerder al concludeerden is de Nederlandse variant uitgestorven maar vast staat dat de naam op meerdere plaatsen voorkomt en daarbij modderige ondiepte betekent.

Buitengewone slappe modder waar men vele decimeters doorheen kan

Slib komt overal ter wereld voor en wordt vaak vergeleken met brij, modder, blubber, goedje of smurrie. In sommige gevallen is het slib dusdanig zacht dat schepen met voldoende vermogen wel door een flinke dikke laag heen kunnen varen. Op het Pampus bij Amsterdam was dit niet anders. In de Zeemansgids voor de Nederlandse Kust staat: 'een buitengewone slappe modder waar men vele decimeters doorheen kan'. Ook uit boringen bij het Pampus blijkt dat de bodem er tot een diepte van meer dan tien meter grotendeels uit kleiachtige 'Pampe' bestaat. Om een idee te geven van de fijnheid van het spul...de deeltjes zijn kleiner dan 2 duizendste millimeter, het allerfijnste sediment denkbaar, en dat alleen in dit specifieke gebied.

Conclusie

Concluderend kunnen we stellen dat het Pampus een met fijn slib verondiepte geul is, gelegen voor de monding van het IJ in de voormalige Zuiderzee ten oosten van Amsterdam en ten noorden van het Muiderzand. De naam duidt op een woord dat in ons huidige taalgebied niet meer voorkomt en de betekenis heeft van 'dikke brij/prut/troep/smurrie/goedje', wat duidt op de slappe consistentie van de ondiepte. Uit geologisch onderzoek komt naar voren dat het Pampus oorspronkelijk geen bank (en zeker geen zandbank) maar een stroomgeul was die later door sterke aanslibbing in een voor de scheepvaart zeer hinderlijke ondiepte is veranderd.

Thom van der Pol

Bronvermelding: *J. van der Tuin, waterbouwkundige, werkzaam bij het waterloopkundig lab te Emmeloord. Kaart van de Zuiderzee, G. Hulst van Keulen 1852. G. Karsten, De Plaatnaam Pampus in Amstelodamum 38 (1951). T.S. Jansma, Het Pampus in Amstelodamum 53 (1966). R. Rentenaar, Betekenis en verbreiding van de naam Pampus in Ad Fontes. W.H. Zagwijn, De ontwikkeling van het Oer-IJ in Westerheem 20 (1971). A.J. Wiggers, De wording van het Noordoostpoldergebied (1955). Zeemansgids voor de Nederlandse kust, Min van Marine. L.J. Pons en A.J. Wiggers, De holocene wordingsgeschiedenis van Noord-Holland en de Zuiderzee (1959).*

BOEKLANCERING

GELAND, X
door Gerard van der Krogt

Waargebeurd drama van ongeluk en strafrechtelijke vervolging in Australië is eerbetoon aan moeder Marion

v.l.n.r. Steven, Astrid Joosten, Peter en Gerard van der Krogt

Op zondag 10 april 2022 werd bij de WV Braassemermeer het boek Geland, X gelanceerd. In dit boek beschrijven Gerard van der Krogt (P 453) en zijn broer Steven de onwaarschijnlijke gebeurtenissen die volgden op het fatale auto-ongeluk van hun ouders Peter en Marion in Australië vijf jaar geleden. De boekpresentatie werd gedaan door Astrid Joosten. Samen met de auteurs en hun vader overhandigde zij een cheque aan de Hartstichting, met de opbrengst van de voorverkoop.

"Een spannend en indrukwekkend boek, dat je in één adem uitleest"

'Dit kan niet waar zijn,' is het enige dat Gerard en Steven denken wanneer ze een bericht van hun vader krijgen dat hun moeder tijdens een vakantiereis in Australië is verongelukt. Een persoonlijk drama volgt, een onverwachte kennismaking met een land waar mensen vriendelijk zijn, maar vaak keihard op de inhoud. De politie is volhardend en er komt een rechtszaak omdat Peter wordt aangeklaagd voor de dood van zijn vrouw. Om hun vader mee naar Nederland te krijgen zodat hij aanwezig kan zijn bij het afscheid van zijn vrouw, zetten de broers hun hele hebben en houden in, in een periode van verdriet. Hoewel ze vloeiend Engels spreken, assertief, zakelijk en volhardend zijn, realiseren ze zich hoe het zonder hun netwerk had kunnen aflopen. Hun vader in de bak in een ver land, je moet er niet aan denken.

"Destijds zeiden we vaak tegen elkaar dat wat ons overkwam, zou moeten worden opgeschreven," aldus Gerard, initiatiefnemer van het boek, "dat hebben we nu gedaan. In eerste instantie is het boek bedoeld om alle gebeurtenissen te delen. Moeder overleden, een rechtszaak, stress, mogelijk gevangenisstraf, medische onderzoeken voor vader, het zoeken naar een advocaat, het regelen van een borgstelling en zorgen dat pa mee naar Nederland kon. Uiteindelijk is het schrijven van het boek ook een vorm van rouwverwerking gebleken voor het drama dat ons is overkomen."

In actie voor de hartstichting

In de zoektocht om Peters onschuld naar boven te krijgen werd door artsen onderzocht of er een medische oorzaak te vinden zou zijn. Peter herinnert zich namelijk niets van het ongeluk. Uiteindelijk blijkt dat zijn hart een grote rol speelt. Dit is de reden dat de opbrengst van het boek ten goede komt aan de Hartstichting. Enkele weken na de lancering was er al meer dan € 3100 binnen.

Het boek kan besteld worden op www.gelandx.nl of via de reguliere boek-verkoop kanalen.

AAI SCHABERG

Winnen door verliezen

"Eigenlijk is het heel eenvoudig: zorg dat je soms verliest, dan win je uiteindelijk vanzelf. Winnen is niet moeilijk. Maar niet verliezen wel. Behalve als je tegen je verlies kunt. Als je niet tegen je verlies kunt, ga je je zelf opwinden mocht je een keer verliezen. Maar leren verliezen hoort nu juist bij sport. Als je niet geleerd hebt te verliezen, kan je ook niet winnen, zo simpel is het dus."

Wie is hier aan het woord? Niet de grote meester zelf, maar uw eigen scribent. Nadat hij de documentaire over Johan Cruijff ter gelegenheid van zijn vijfenzeventigste geboortedag had gezien, kwam deze gedachtekronkel spontaan uit zijn pen rollen. Heeft u het boekje 'Drive, Train je Stoïcijnse Mindset' van Mark Tuitert al gelezen? Dat gaat ook over winnen en verliezen.

Stoïcijnse filosofie is ontstaan in een tijd van grote ontberingen. Verwoestende oorlogen, hongersnoden en pandemieën teisterden met regelmaat de samenleving in het rijk van de Romeinse keizer Marcus Aurelius in de tweede eeuw na Christus. Om aan al die rampspoeden het hoofd te bieden trainde hij zichzelf met hulp van filosofieleraren in het Stoïcisme. Hij leerde zichzelf voor te houden dat alles in het leven, ook tegenslag, te trainen is.

Je kunt zout in de wonden strooien door je zelf de schuld te geven als iets niet lukt, maar dan blijf je hangen in het verleden. Je kunt ook naar de toekomst kijken en leren van je fouten. "In Stoïcijnse zin is het prima om te genieten van een verwachting of droom, zolang je jezelf maar kunt ontdoen van de negatieve gevoelens die ontstaan als die droom niet uitkomt, wat een reële kans is. Zekerheid op succes bestaat niet, maar dat je met tegenslagen te maken krijgt, is een feit", schrijft Mark Tuitert. Hij zag door tegenslag zijn concurrenten schitteren tijdens de Olympische Spelen van Salt Lake City in 2002. In 2006 overkwam hem hetzelfde in Turijn. In 2010 in Vancouver presteerde hij door tegenslag wijs geworden wat niemand nog voor mogelijk had gehouden. Hij won op 29 jarige leeftijd goud op de 1.500 meter.

De belangrijkste les die Mark Tuitert van de Stoïcijnen lijkt te hebben geleerd, is je niet bezig te houden met het resultaat, maar uitsluitend met het proces dat uiteindelijk hopelijk tot het gewenste doel leidt. Een Stoïcijn streeft onder alle omstandigheden naar gemoedsrust, of het resultaat nu wel of niet wordt behaald. Maar: "Als je niet weet naar welke haven je vaart, is geen enkele wind gunstig", zei Seneca, een Stoïcijns wijsgeer in de eerste eeuw na Christus. Dat komt ons bekend voor. Dus het is wel belangrijk om een doel voor ogen te hebben, maar je vervolgens vooral bezig te houden met de weg daar naar toe.

De verdwazing die ontstaat als sporters hun doel niet bereiken. Of tegenslag ondervinden op hun weg daar naar toe. Huilend voor de camera, smijten met spullen, tegenstanders uitschelden. Zonder enige relativeringszin. En leidt dat tot het gewenste resultaat? Ik denk het niet. Zeker met zeilen zijn we afhankelijk van zoveel onzekere factoren, ik hoef het u niet te vertellen. Voorbeelden te over! Maar belangrijker: waarom je opwinden als zich omstandigheden voordoen die je niet onder controle hebt? Het is beter je te richten op die zaken die je wel kunt beheersen. Om op die manier de factor pech, of geluk, zo je wilt, zo klein mogelijk te houden. (Voordat ik tot een afronding van mijn 'stukkie' overga: eerst nog een kleine disclaimer wat mijn eigen aanpak betreft. Dat is hier inderdaad, hoor ik u denken, op zijn plaats.)

De olympische 1.500 meter van Mark Tuitert in Vancouver duurde 1 minuut, 45 seconden en 57 honderdste seconde. Ongeveer 105 seconden dus. Hij schrijft dat de aanloop van vier jaar naar een Olympische Spelen uit 126 miljoen seconden bestaat. "Dat betekent dat het laatste stukje, het deel dat ik alleen moest doen, 0,00000084 procent is van het geheel", schrijft hij. Dat kan alleen als je plezier beleeft aan de lange weg daar naar toe. Het trainen met zijn trainingsmaatjes, ook toppers, dagelijks het beste in elkaar naar boven halen in een treintje achter elkaar aan schaatsend, gaf hem dat plezier en maakte dat zijn project op voorhand al een succes was.

Ik denk aan mijn moeder. Na een weekend wedstijdzeilen in de Pluis op de Kralingse Plas in Rotterdam kwam ik behoorlijk humeurig thuis en was ik eigenlijk niet aanspreekbaar. Ik had verloren. Mijn moeder vroeg toen vol ongeloof: "Maar je hebt toch wel lekker gezeild, het was prachtig weer?" Niet dus. Het weekend daarna ging het al een stuk beter. Inderdaad, leren verliezen dus.

CODE
WWW.CODE-ZERO.COM